

II

(Nelegislatívne akty)

ROZHODNUTIA

ROZHODNUTIE KOMISIE

z 29. júna 2011

o štátnej pomoci č. SA.14554 (C 7/04), ktorú poskytlo Nemecko spoločnosti Gesellschaft für Weinabsatz (obchodná vinárska spoločnosť)

[oznámené pod číslom K(2011) 4426]

(Iba nemecké znenie je autentické)

(2012/268/EÚ)

EURÓPSKA KOMISIA,

rozhodnutí začať pre toto opatrenie štátnej pomoci konanie podľa článku 108 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 108 ods. 2 ⁽¹⁾,

po vyzvaní zúčastnených strán, aby predložili pripomienky v súlade s uvedeným článkom ⁽²⁾,

keďže:

(4) Rozhodnutie Komisie o začatí konania bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* ⁽³⁾. Komisia vyzvala zúčastnené strany, aby predložili pripomienky k uvedenej pomoci.

(5) Komisia nedostala od zainteresovaných strán žiadne pripomienky ⁽⁴⁾.

I. POSTUP

(1) Na základe sťažnosti doručenej 10. mája 2001 Komisia poslala 9. novembra 2001 Spolkovej republike Nemecko písomnú žiadosť. Toto opatrenie bolo oznámené Komisii na základe tejto žiadosti Komisie listom z 5. marca 2002, ktorý bol doručený 8. marca 2002. Keďže opatrenie bolo v tom čase už zrealizované, pomoc sa zaevidovala do zoznamu neohlásenej pomoci (pomoc č. NN 159/02).

(2) Nemecko poslalo dodatočné informácie v liste z 20. novembra 2002 doručenom 25. novembra 2002, v liste z 28. apríla 2003 doručenom 2. mája 2003, v liste z 27. mája 2003 doručenom 28. mája 2003 a faxom z 2. októbra 2003.

(3) Listom z 19. februára 2004, SG-Greffe (2004) D/200645, Komisia informovala Nemecko o svojom

(6) Nemecko Komisii zaslalo svoje pripomienky v liste z 18. marca 2004, ktorý bol zaevidovaný ako doručený 23. marca 2004. Ďalšie pripomienky zaslalo v liste z 10. januára 2006, ktorý bol zaevidovaný ako doručený 10. januára 2006, a v liste z 13. júla 2007 zaevidovanom 16. júla 2007.

(7) Listom z 21. októbra 2008, SG-Greffe (2008) D/206430, Komisia informovala Nemecko o svojom rozhodnutí predĺžiť konanie, ktoré sa začalo podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ v súvislosti s danou pomocou.

(8) Rozhodnutie Komisie o predĺžení konania sa uverejnilo v *Úradnom vestníku Európskej únie* ⁽⁵⁾. Komisia vyzvala zúčastnené strany, aby predložili pripomienky k uvedenej pomoci.

(9) Komisii neboli doručené nijaké pripomienky od zúčastnených strán.

⁽¹⁾ S účinnosťou od 1. decembra 2009 sa články 87 a 88 Zmluvy o ES stali článkami 107, resp. 108 ZFEÚ. Uvedené dva súbory ustanovení sú vo svojej podstate totožné. Na účely tohto rozhodnutia by sa odkazy na články 107 a 108 ZFEÚ mali v prípade potreby chápať ako odkazy na články 87 a 88 Zmluvy o ES.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 69, 19.3.2004, s. 11, a Ú. v. EÚ C 329, 24.12.2008, s. 18.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ C 69, 19.3.2004, s. 11.

⁽⁴⁾ Sťažovateľ poslal Komisii listy s pripomienkami, ale nezaslal dodatočné formálne pripomienky.

⁽⁵⁾ Ú. v. EÚ C 329, 24.12.2008, s. 18.

- (10) Nemecko (po predložení žiadosti o predĺženie lehoty zo 17. novembra 2008, ktorej Komisia vyhovel 21. novembra 2008) zaslalo pripomienky Komisii listom z 23. decembra 2008 zaevidovanom 5. januára 2009.

II. PODROBNÝ OPIS POMOCI

II.1. Názov opatrenia

- (11) *Kredit an die Gesellschaft für Weinabsatz mit nachfolgendem Forderungsverzicht* [pôžička pre obchodnú vinársku spoločnosť *Gesellschaft für Weinabsatz* a následné zrušenie pohľadávok]

II.2. Právny základ

- (12) Opatrenie sa zrealizovalo na základe zmluvnej dohody medzi *Wiederaufbaukasse der rheinland-pfälzischen Weinbaugebiete* (Fond na obnovu vinárskej oblasti Porýnie-Falcko, WAK) a *Gesellschaft für Weinabsatz Pfalz GmbH* (Falcká obchodná vinárska spoločnosť, GfW).

II.3. Cieľ

- (13) Cieľom opatrenia bolo poskytnúť pôžičku GfW na nákup hroznového muštu od vinárskych podnikov a obchodníkov s vínom. Zabezpečené aktíva sa schválili ako záruka. Tieto aktíva boli takisto predmetom rôzneho stupňa výhrady vlastníctva (*Eigentumsvorbehalt*) zo strany vinohradníckych podnikov a obchodníkov s vínom (*Weinbaugetriebe und Kommissionäre*), a to v jednoduchšej, rozšírenej alebo predĺženej forme výhrady vlastníctva. Po tom, ako sa GfW dostala do finančných ťažkostí pre prudký pokles trhových cien, došlo k zrušeniu pohľadávok.

II.4. Verejný orgán:

- (14) WAK je verejnoprávna korporácia federálneho štátu Porýnie-Falcko so sídlom v meste Mainz. V sektore vinárstva pôsobí podobným spôsobom ako banka. Obvyklou náplňou činnosti WAK je poskytovanie pôžičiek na preparcelovanie pôdy (*Flurbereinigung*). WAK je financovaný z príspevkov, poplatkov, pôžičiek a grantov (článok 8 ods. 1 *Weinbergsaufbaugesetz* [akt o rozvoji vinohradníckych podnikov]).

II.5. Adresáti projektov

- (15) Príjemcom opatrenia pomoci bola spoločnosť GfW, ktorej fond WAK poskytol pôžičku za podmienok, ktoré neboli v súlade s trhovými podmienkami.
- (16) GfW bola dcérskou spoločnosťou v 100-percentnom vlastníctve združenia *Bauern- und Winzerverband Rheinland-Pfalz Süd* (Združenie poľnohospodárskych a vinohradníckych podnikov z južného Porýnia-Falcka). Bola založená v roku 1984 na účely obchodovania s vínom a jej oblasť činnosti sa sústreďovala na výrobu a obchodovanie so šumivým vínom, hrozovým džúsom,

hrozovou marmeládou, destilátom z hroznových bobúľ a brandy. GfW takisto poskytovala služby vinohradníckym podnikom, ktoré súviseli s opatreniami destilácie (*Destillationsmaßnahmen*). Súčasťou týchto opatrení destilácie boli opatrenia, ktoré patria do spoločnej organizácie trhu⁽⁶⁾ a štátom financovaná destilácia bežne vykonávaná na základe rozhodnutí Rady⁽⁷⁾. V tejto súvislosti GfW poskytovala poradenstvo malým výrobcam vína a organizovala prepravu vína do liehovarov.

- (17) Ďalšími možnými príjemcami pomoci sú vinohradnícke podniky a obchodníci s vínom, voči ktorým bola GfW v dôsledku pôžičky postavená do pozície nákupcu muštu a ktorí nezrušili žiadnu zo svojich pohľadávok voči GfW zároveň s fondom WAK, ktorý sa tak rozhodol urobiť v čase, keď sa GfW dostala do finančných ťažkostí.

II.6. Súvislosti pomoci

- (18) V roku 1999 GfW využila pôžičku vo výške 15 302 696,25 EUR od WAK a svoje vlastné zdroje na nákup 44 miliónov litrov hrozového muštu. Šesťdesiat percent tohto muštu malo minimálne 60 stupňov Oechsle a v priemere 81 stupňov Oeschle. Štyridsať percent muštu bol mušt na výrobu bežného stolového vína minimálne so 44 stupňami Oechsle a bol nakúpený s cieľom využiť priaznivé podmienky preventívnej destilácie. Za všetok zakúpený mušt sa v priemere zaplatilo 0,38 EUR za liter. Nezakúpilo sa žiadne hotové víno. Nákup uskutočnili na základe jednoduchšej, rozšírenej alebo predĺženej výhrady vlastníctva (*einfache, erweiterte, verlängerte Eigentumsvorbehalte*) vinohradnícke podniky a obchodníci s vínom. Zároveň sa tieto zabezpečené aktíva schválili ako záruka pre WAK.

- (19) Podľa informácií, ktoré poskytlo Nemecko, obchodným plánom GfW bolo využiť možnosti destilácie v súlade s nariadením (EHS) č. 822/87 na 40 % muštu a 60 % muštu spracovať na surové víno určené na výrobu šumivého vína, ktoré sa malo predatť výrobcam vína. Spoločnosť GfW plánovala okrem toho skladovať 20 % surového vína počas deviatich mesiacov až jedného roka s cieľom využiť dotácie EÚ na skladovanie vína v súlade s nariadením (EHS) č. 822/87, a až potom ho predatť na trhu so surovým vínom na výrobu šumivého vína.

- (20) Dňa 11. novembra 1999 sa vinohradníckym podnikom a obchodníkom s vínom vyplatila záloha vo výške 80 % nákupnej ceny. V priemere mala splátka zálohy výšku 0,31 EUR za liter.

⁽⁶⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 822/87 zo 16. marca 1987 o spoločnej organizácii trhu s vínom (Ú. v. ES L 84, 27.3.1987, s. 1), od 1. augusta 2000 nariadenie Rady (ES) č. 1493/1999 zo 17. mája 1999 o spoločnej organizácii trhu s vínom (Ú. v. ES L 179, 14.7.1999, s. 1).

⁽⁷⁾ Pozri napríklad rozhodnutie Rady 2000/808/ES z 19. decembra 2000 o poskytnutí výnimočnej štátnej pomoci štátnymi orgánmi Spolkovej republiky Nemecko na destiláciu niektorých výrobkov vinárskeho odvetvia (Ú. v. ES L 328, 23.12.2000, s. 49).

- (21) V roku 1999 poslala GfW 40 % svojich skladových zásob na preventívnu destiláciu. Vzhľadom na výrazný pokles cien na trhu so surovým vínom na konci roku 1999 sa GfW rozhodla nepredať v tomto roku nijaké surové víno a počkať, kým sa trh zotaví v roku 2000.
- (22) V roku 2000 sa trh s bielym vínom ešte viac prepadol pre porovnateľne veľkú úrodu a klesajúce ceny za šumivé víno (priemerná cena sa v niektorých prípadoch zviezla na 0,20 EUR). Veľký objem sudového vína na sklade sa musel poslať na opätovnú destiláciu.
- (23) V dôsledku zmeny a doplnenia spoločnej organizácie trhu s vínom prijatej v roku 1999, ktorá vstúpila do platnosti 1. augusta 2000, nahradila preventívnu destiláciu v súlade s nariadením (EHS) č. 822/87 destilácia na zásobovanie trhu s konzumným alkoholom v súlade s nariadením (ES) č. 1493/1999. Podmienky boli podstatne menej priaznivé a bolo možné dosiahnuť len približne polovicu pôvodnej ceny za destiláciu, t. j. 0,50 EUR – 0,55 EUR za liter.
- (24) Po prepade cien v roku 2000 GfW už nemohla dosiahnuť očakávané zisky, či už na trhu s vínom, alebo v oblasti destilácie na zásobovanie trhu s konzumným alkoholom. Účtovná hodnota zásob GfW sa preto musela výrazne znížiť, čo spôsobilo, že pasíva GfW nadobudli vyššiu hodnotu ako jej aktíva.
- (25) Vzhľadom na obchodné problémy opísané v predchádzajúcom texte sa vypracoval priebežný výpis z účtu za daný rok do 31. októbra 2000, ktorý preskúmal audítor. Dňa 31. októbra 2000 pasíva GfW (15 670 155 EUR) prevyšovali jej obežné aktíva (9 886 856 EUR) sumou 5 783 299 EUR a GfW vlastnila pasíva uvedené v tabuľke. Podľa správy vypracovanej Wirtschaftsprüfungsgesellschaft Falk & Co. GmbH by GfW veľmi rýchlo čelila konkurznému konaniu pre prevýšenie jej aktív pasívami (*Überschuldung*), pokiaľ by sa nevykonali žiadne opatrenia na predchádzanie tejto situácii.

- (26) Tabuľka 1

(v EUR)

Pasíva voči	Suma
WAK	10 150 959
finančným inštitúciám	726 892
dodávateľom	218 460
vinohradníckym podnikom a obchodníkom s vínom	4 355 581
iným stranám	218 263
Spolu	15 670 155

- (27) Podľa ustanovení § 19 nemeckého konkurzného práva (*Insolvenzordnung*) je prevýšenie aktív spoločnosti jej pasívami dôvodom na začatie konkurzného konania.

Povinnosťou výkonnej rady GfW preto bolo v súlade s ustanoveniami § 64 GmbHG a.F. i. V. m. § 19 InsO do troch týždňov od vzniku situácie, keď jej pasíva prevyšovali jej aktíva (*Überschuldung*), požiadať o začatie konkurzného konania.

- (28) V dôsledku hrozacej platobnej neschopnosti GfW požiadala niektorých veriteľov (WAK, vinohradnícke podniky a približne 130 obchodníkov s vínom zapojených do nákupu opísaného v odôvodnení 18), aby zrušili časti svojich zvyšných pohľadávok s cieľom umožniť spoločnosti pokračovať v jej činnosti. V prípade vinohradníckych podnikov a obchodníkov s vínom sa zrušenie malo týkať 90 % ich zvyšných pohľadávok, čo by znamenalo, že by získali len dodatočné 2 % z dohodnutej nákupnej ceny. Zvyšný deficit sa mal odstrániť potrebným podriadením pohľadávok a zrušením pohľadávok zo strany WAK.
- (29) WAK ako hlavný veriteľ (pozri tabuľku 1) so slabším postavením z pohľadu záruky mal podstatný záujem na tom, aby sa predišlo hrozacej platobnej neschopnosti. Preto sa fond snažil presvedčiť vinohradnícke podniky a obchodníkov s vínom, aby súhlasili so zrušením časti svojich pohľadávok. WAK zároveň uzavrel písomnú dohodu s GfW 4. decembra 2000, v ktorej súhlasil s podriadením časti svojich zostávajúcich pohľadávok (zodpovedajúcich deficitu GfW) v prospech ostatných veriteľov. Konečná výška podriadených pohľadávok sa mala spresniť po doručení vyhlásení o zrušení pohľadávok od vinohradníckych podnikov a obchodníkov s vínom, aby bola táto podriadená suma čo najnižšia. Súčasťou dohody bolo aj to, že v prípade, ak bude potrebné v neskoršej fáze predísť konkurznému konaniu, WAK zruší rovnakú sumu pohľadávok, akú podriadil.
- (30) Spolu 1 700 z 2 700 vinohradníckych podnikov a obchodníkov s vínom prejavilo ochotu zrušiť 90 % svojich zostávajúcich pohľadávok, čo predstavovalo približne 60 % zostávajúcich pohľadávok skupiny ako celku. Ostatné vinohradnícke podniky a obchodníci s vínom túto ponuku však vyslovene odmietli alebo na žiadosť nereagovali. Bolo jasné, že niektorí z nich sa svoje silné postavenie, pokiaľ ide o záruku, rozhodli svoje pohľadávky nezrušiť pre svoje silné postavenie z pohľadu záruky – niektorí z nich predĺžili svoju výhradu vlastníctva a bola im už vyplatená záloha vo výške 80 % z dohodnutej ceny. Znamenalo to, že v prípade konkurzného konania by ich výnos bol vyšší ako 2 % z dohodnutej nákupnej ceny, ktoré boli v ponuke.
- (31) Okrem toho viaceré vinohradníckych podnikov a obchodníkov s vínom podalo sťažnosť na GfW a tieto sťažnosti sa riešili na súde, ktorý navrhol dohody o zmieri. Podľa dohôd o zmieri mala GfW vyplatiť 70 % zostávajúcich pohľadávok a 30 % sa malo zrušiť. Súd takisto rozhodol, že GfW mala znášať 80 % súdnych trov. Podobné dohody o zmieri navrhli aj iné sudy a vzhľadom na túto skutočnosť už viac GfW nemohla rátať s tým, že ostatné vinohradnícke podniky a obchodníci s vínom budú súhlasiť so zrušením 90 % ich zostávajúcich

pohľadávok. Navyše viaceré vinohradnícke podniky a obchodníci s vínom v tej chvíli vyhlásili, že budú požadovať 100 % splatenie zostávajúcich 20 %.

- (32) V ustanoveniach § 305a nemeckého konkurzného práva sa uvádza, že mimosúdne vyrovnanie (*außergerichtliche Einigung*) s cieľom predísť zaplateniu dlhu stráca platnosť, keď sa čo i len jeden veriteľ rozhodne pristúpiť k vymáhaniu po tom, ako sa začali rokovania o mimosúdnom vyrovnaní.
- (33) Preto GfW na rozdiel od svojho pôvodného zámeru nemohla viac žiadať vinohradnícke podniky a obchodníkov s vínom o zrušenie ich pohľadávok. Namiesto toho 21. februára 2001 GfW uzavrela dohodu s WAK, v ktorej sa uvádza, že WAK súhlasí s plným krytím deficitu GfW za rok 2000 tak, že zruší svoje pohľadávky vo výške 5 005 441,60 EUR. Na zostávajúci dlh za obdobie od 1. januára 2001 do 31. decembra 2001 nebude uplatňovať žiadne úroky. V dohode sa takisto uvádzalo, že sa plne vyplatia zostávajúce pohľadávky vinohradníckych podnikov a obchodníkov s vínom. Týmto spôsobom sa zaistila záruka pre nepodriadené pohľadávky WAK, napravila sa situácia deficitu, predišlo sa predbežne konkurznému konaniu a GfW mohla pokračovať vo svojej činnosti.
- (34) V období od 1. novembra 2000 do 31. decembra 2000 splatila GfW spoločnosti WAK pôžičku v hodnote 1 440 446,92 EUR. Počas obdobia rokov 2001 – 2005 GfW naďalej pokračovala v obchodovaní a pravidelne splácala svoju pôžičku WAK v celkovej výške 3 728 969,40 EUR. Okrem toho v roku 2001 GfW vyplatila WAK úroky v celkovej výške 149 757,16 EUR.
- (35) Pre pokles obratu vo svojich zvyčajných oblastiach podnikania, a takisto aj pre nedostatočnú kapitalizáciu, sa spoločnosť GfW rozhodla, že k 31. decembru 2004 ukončí svoju obchodnú činnosť a pristúpi k likvidácii spoločnosti GfW. Všetky zostávajúce zásoby v rámci zostávajúcich oblastí činnosti sa predali. Všetky výnosy sa použili na vyplatenie fondu WAK. S nákupcom (súkromnou osobou) sa dohodlo, že suma v hodnote všetkých zostávajúcich zásob podľa inventárneho zoznamu z 31. decembra 2004 sa prevedie fondu WAK na konci roka 2005. Hodnota bude zodpovedať pôvodnej nákupnej hodnote vo výške 79 579,79 EUR.
- (36) Spoločnosť GfW sa nakoniec 1. júna 2005 zrušila a z obchodného registra sa vymazala počas roku 2006. Nejestvuje nijaký právny nástupca ani žiadny právny subjekt, od ktorého by sa mohlo vymáhať vrátenie pomoci.
- (37) Do 31. decembra 2005 sa splatilo 9 897 154,65 EUR z pôžičky a zaplatili sa úroky vo výške 793 994,99 EUR.

Po likvidácii zostávajúceho majetku GfW (87 079,79 EUR) sa zvyšné zostávajúce pohľadávky vo výške približne 313 000 EUR vyhlásili za nevymožiteľné a odpísali sa. Časť pôžičky, ktorá sa nikdy nesplatila, sa tak celkovo rovnala 5 318 441,60 EUR (pôvodné zrušenie pohľadávok vo výške 5 005 441,60 EUR plus zostávajúce pohľadávky po likvidácii vo výške 313 000 EUR).

II.7. Povaha a intenzita pomoci

- (38) Fond WAK poskytol spoločnosti GfW pôžičku vo výške 15 302 696,25 EUR v podobe niekoľkých splátok v roku 1999 na obdobie 12 až 18 mesiacov:

(v EUR)	
11. 11. 1999	5 936 061,62
25. 11. 1999	6 868 777,04
1. 12. 1999	585 429,72
13. 12. 1999	112 110,66
17. 12. 1999	1 800 317,21
Spolu	15 302 696,25

- (39) Účtované úrokové sadzby mali takúto podobu:

4. štvrtrok 1999	3,28 %
1. štvrtrok 2000	3,51 %
2. štvrtrok 2000	4,15 %
3. štvrtrok 2000	4,80 %
4. štvrtrok 2000	5,15 %
2001	4,55 % – 5,25 %

- (40) Dňa 11. novembra 1999 sa dodávateľom vyplatila záloha vo výške 80 % dohodnutej ceny. Okrem toho sa pre predĺženie výhrady vlastníctva udelenej niektorým dodávateľom, ktorá pri výrobe, sceľovaní alebo miešaní ešte nemala stratiť platnosť, časť zásob použila ako záruka pre zostávajúcich 20 % pohľadávok dodávateľov. Zásoby sa takisto schválili ako záruka pre WAK. Avšak pre výhradu vlastníctva mal fond WAK len druhotné nároky na časť zásob, pokiaľ sa nezaplatili pohľadávky s predĺženou výhradou vlastníctva. Najväčší podiel na riziku cenových výkyvov teda znášala GfW a jej veritelia, pričom WAK bol hlavným veriteľom.

- (41) V súvislosti s pôžičkou, ktorú udelil fond WAK spoločnosti GfW, sa zaplatili len obmedzené úroky: od 11. novembra 1999 do 31. decembra 1999 (so sadzbou 3,28 %), od 1. januára 2000 do 31. decembra 2000 (3,51 % – 5,15 %) a od 1. januára 2001 do 31. decembra 2001 (4,55 % – 5,25 %). Po 31. decembri 2001 sa nepožadovalo zaplatenie žiadnych ďalších úrokov.
- (42) Vzhľadom na riziko, ktoré WAK na seba prevzal, keď požičal finančné prostriedky GfW, sa okrem bežnej úrokovej sadzby mala účtovať aj podstatná riziková prémia. Keďže sa k úrokovej sadzbe nepripočítala žiadna takáto riziková prémia, v čase poskytnutia pôžičky sa vyskytoval prvok pomoci. Tento prvok pomoci možno vypočítať ako rozdiel medzi účtovanou úrokovou sadzbou a trhovou úrokovou sadzbou plus riziková prémia, ktorá sa mala účtovať.
- (43) Podľa oznámenia Komisie o spôsobe stanovenia referenčných a diskontných sadzieb⁽⁸⁾, pozmenenom a doplnenom oznámením Komisie o technických úpravách metódy stanovenia referenčnej a diskontnej sadzby⁽⁹⁾, ktoré sa uplatňuje na dotknuté obdobie, základná referenčná sadzba pre Nemecko sa pohybovala v rozmedzí 5,23 % až 6,33 %. Podľa tohto oznámenia je stanovená referenčná sadzba minimálnou sadzbou, ktorá sa môže v prípadoch osobitného rizika zvýšiť (napríklad podnik v ťažkej situácii, nedostatok bežne požadovaných záruk zo strany bánk). V takých prípadoch sa môže príplatok zvýšiť až na 400 základných bodov alebo dokonca viac, ak by žiadna súkromná banka nebola ochotná poskytnúť príslušnú pôžičku.
- (44) Podľa Nemecka v rovnakom období nemecké banky účtovali na podobné pohľadávky úrokové sadzby v rozmedzí od 5,25 % do 6,50 % (VR-Bank Südliche Winstrasse e.G.) a 5,40 % až 6 % (Die Kreissparkasse Bad Dürkheim).

II.8. Trvanie opatrenia

- (45) Jednorazové opatrenie.

II.9. Dôvody na začatie konania vo veci formálneho zisťovania

- (46) Komisia začala konanie vo veci formálneho zisťovania v súlade s článkom 108 ods. 2 ZFEÚ pre podozrenie, že podriadenie a zrušenie pohľadávok by mohlo predstavovať štátnu pomoc v zmysle článku 107 ZFEÚ.
- (47) Komisia predovšetkým na základe informácií dostupných v čase začatia konania vo veci formálneho zisťovania preskúmala, či sa podriadenie a zrušenie pohľadávok uskutočnilo podľa testu súkromného veriteľa.
- (48) Testom súkromného veriteľa sa hodnotí, či súkromný veriteľ za tých istých trhových podmienok by konal alebo či konal rovnako ako verejný veriteľ. Pokiaľ ide o predmetný prípad, súkromní veritelia vlastnili k 31. októbru 2000 pohľadávky voči GfW v celkovej sume 5,5 milióna EUR, žiadny z nich však svoje pohľadávky nezrušil. Nezávislý audítor vypracoval správu s cieľom preukázať, že pre WAK bolo hospodársky opodstatnené podriaďiť a zrušiť určitý podiel svojich pohľadávok, nevysvetľuje sa však v nej, prečo žiadny z ostatných veriteľov nebol pripravený zrušiť svoje pohľadávky.
- (49) Na začiatku konania vo veci formálneho zisťovania Komisia dospela k záveru, že v čase začatia konania sa nedalo vylúčiť, že podriadenie a zrušenie pohľadávok fondom WAK (pôžička pre GfW a následné úrokové platby z tejto pôžičky) neboli v súlade s testom súkromného veriteľa, keďže sa zdali neprimerane vysoké a nadmerne zvýhodňovali GfW, ale aj ostatných veriteľov (najmä vinohradnícke podniky a obchodníkov s vínom), ktorým sa v plnej výške splatili ich pohľadávky.
- (50) Začatie konania vo veci formálneho zisťovania sa následne predĺžilo s cieľom zahrnúť poskytnutie pôžičky. Vyjadrené pochybnosti sa konkrétne týkali toho, či sa pôžička poskytla v súlade s trhovými podmienkami (neúčtovala sa žiadna riziková prémia) a s dostatočnými zárukami.
- (51) Pri predĺžení konania vo veci formálneho zisťovania sa opäť vyjadřila pochybnosť o možnej pomoci pre vinohradnícke podniky a obchodníkov s vínom. Podľa informácií dostupných v tom čase sa zdalo, že cena vyplatená za mušt prevyšovala príslušnú trhovú cenu, že cieľom transakcie nebola maximalizácia ziskov, ale podpora trhu s vínom a muštom, a že postavenie z pohľadu záruky udelené vinohradníckym podnikom a obchodníkom s vínom v rámci predajnej zmluvy bolo výhodnejšie ako za normálnych okolností.
- (52) Pochybnosti týkajúce sa cien sa zdôraznili v dokumentoch poskytnutých Nemeckom po prvom začatí konania, v ktorom sa poukázalo na cenové výkyvy za liter stolového vína (bez DPH) v roku 1999 v regióne Falcko-Porýnie, s minimálnymi hodnotami od 0,26 EUR (október/november) do 0,30 EUR (jún až september) a 0,35 EUR (apríl) a s maximálnou hodnotou 1,10 EUR (február, jún, november/december). Minimálna trhovú cenu, ktorú bolo možné dosiahnuť za stolové víno v čase poskytnutia pôžičky sa teda rovnala 0,26 EUR za liter.
- (53) Zdá sa teda, že priemerná kúpna cena 0,38 EUR za liter bola vyššia ako najnižšia trhovú cenu pohybujúca sa okolo 0,26 EUR za liter.

⁽⁸⁾ Ú. v. ES C 273, 9.9.1997, s. 3.

⁽⁹⁾ Ú. v. ES C 241, 26.8.1999, s. 9.

III. SŤAŽNOSTI A INFORMÁCIE OD TRETÍCH STRÁN

- (54) Komisii boli doručené informácie, podľa ktorých zrušenie pohľadávok opísané v predchádzajúcom texte bolo financované z fondov WAK. Federálny štát Porýnie-Falcko ako verejný orgán financujúci WAK uviedol, že skúmal možnosť poskytnutia kapitálovej injekcie z dôvodu zníženej kapitálovej základne WAK, ale nakoniec sa rozhodol, že tak nevykoná.
- (55) Komisii bola doručená sťažnosť o údajnom poskytnutí štátnej pomoci v rámci zrušenia pohľadávok zo strany WAK. V sťažnosti sa uvádzalo, že GfW je súčasťou hospodárskej súťaže v oblasti predaja vínnych destilátov a v dôsledku zrušenia pohľadávok v prospech tejto spoločnosti budú mať jej konkurenti vážne problémy s predajom vlastných výrobkov. Sťažovateľ zaslal niekoľko novinových článkov s informáciami o zrušení pohľadávok zo strany WAK v prospech GfW.
- (56) Ten istý sťažovateľ takisto poslal kópiu listu, ktorý mu bol doručený od úradu prokurátora v meste Kaiserslautern (ústredný úrad boja proti hospodárskej trestnej činnosti) v reakcii na list, ktorý mu zaslal. Úrad prokurátora v meste Kaiserslautern vo svojom liste zhŕňa informácie doručené sťažovateľom v podobe novinových článkov a vyhlásení a sťažovateľa v liste informuje, že na základe informácií, ktoré mu boli doručené, nejestvujú dôvody na začatie konania vo veci formálneho zisťovania (*strafrechtliches Ermittlungsverfahren einzuleiten*).

IV. PRIPOMIENKY OD ZAJINTERESOVANÝCH STRÁN

- (57) Komisii neboli doručené žiadne pripomienky v rámci konaní vo veci formálneho zisťovania.
- (58) Opakované listy od sťažovateľa po začatí konania neposkytli žiadne nové fakty alebo argumenty.

V. STANOVISKÁ NEMECKA

V.1. Prvok pomoci v čase poskytnutia pôžičky

- (59) Nemecko poskytlo celistvé informácie o podmienkach pôžičky udelenej fondom WAK spoločnosti GfW, ktoré sa zahrnuli do popisu opatrenia v oddiele II.
- (60) Vo svojom stanovisku Nemecko súhlasí, že úrok, ktorý WAK účtoval na pôžičku pre GfW, bol nižší než tržová sadzba. Nemecko uznáva, že rozdiel medzi tržovou sadzbou a účtovanou úrokovou sadzbou predstavuje pomoc spoločnosti GfW v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.
- (61) Nemecko takisto poskytlo dôkaz, že spoločnosť GfW bola k 1. júnu 2005 zrušená a rozpustená. Všetky zostávajúce zásoby v rámci zostávajúcich oblastí činnosti sa predali. Všetky výnosy sa použili na vyplatenie fondu

WAK. S nákupcom (súkromnou osobou) sa dohodlo, že suma v hodnote všetkých zostávajúcich zásob podľa inventárneho zoznamu z 31. decembra 2004 sa prevedie fondu WAK na konci roku 2005. Hodnota bude zodpovedať pôvodnej nákupnej hodnote vo výške 79 579,79 EUR. GfW bola vymazaná z obchodného registra v priebehu roku 2006 a neexistuje právny nástupca ani právnická osoba, od ktorej by sa mohla pomoc vymáhať. V súlade s ustálenou judikatúrou⁽¹⁰⁾ nie je preto vrátenie pomoci podľa Nemecka možné.

- (62) Nemecko uisťuje, že poskytnutie jednoduchej, rozšírenej alebo predĺženej výhrady vlastníctva od GfW v prospech vinohradníckych podnikov a obchodníkov s vínom v súvislosti s predajom muštu bolo v súlade s bežnými obchodnými postupmi. Nemecko takisto uisťuje, že prijatie zabezpečených aktív ako záruky napriek výhrade vlastníctva, ako to urobil WAK pri poskytnutí pôžičky GfW, je takisto v súlade s bežnými obchodnými postupmi.
- (63) Nemecko ďalej uvádza, že nákup muštu spoločnosťou GfW na jeseň 1999 sa uskutočnil na základe trhovej ceny, pretože 60 % zakúpeného muštu bol kvalitný mušt (minimálne so 60 stupňami Oechsle), a nie mušt na výrobu bežného stolového vína, ako sa predpokladalo pri začatí konania. Podľa Nemecka kvalitatívne požiadavky na výrobu šumivého vína sú vyššie ako požiadavky na stolové víno (minimálne 60 stupňov Oechsle v prvom prípade a 44 stupňov v druhom prípade). Zostávajúcich 40 % muštu bol mušt na výrobu bežného stolového vína a bol nakúpený s cieľom využiť priaznivé podmienky preventívnej destilácie.
- (64) Nemecko vo svojom stanovisku zdôrazňuje, že obchodná koncepcia GfW v súvislosti so 60 % zásob spočívala v nákupe veľkého množstva muštu vysokej kvality a v následnom spracovaní na homogénne dávky surového vína na výrobu šumivého vína (Sektgrundwein) v súlade s vinárskymi požiadavkami homogénnosti a kvality. Pri výrobe šumivého vína musí mať surové víno nízky obsah SO₂ a vysoký obsah ovocných kyselín. To bolo možné dosiahnuť, len pokiaľ sa mušt zakúpil počas jesenného predajného obdobia a pokiaľ GfW sama pripravila z muštu surové víno.

- (65) Podľa informácií, ktoré poskytlo Nemecko, na trhu so surovým vínom na výrobu šumivého vína sa základná cena za jeden liter muštu so 60 stupňami Oechsle rovnala 0,312 EUR za liter. Za každý dodatočný stupeň Oechsle (až po maximálne po 80 stupňov Oechsle) sa zaplatilo 0,005 EUR za liter. Vinohradníckym podnikom a obchodníkom s vínom sa zaplatilo za ich mušt vysokej kvality, ktorý predstavoval 60 % zakúpeného muštu, v súlade s touto zásadou.

⁽¹⁰⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 21. 3. 1991, Belgicko/Komisia (Tubemeuse), C-142/87, Zb. s. I-959.

(66) V tejto súvislosti Nemecko upriamuje pozornosť na príslušný trh. Podľa jeho názoru sa trhovú cenu za bežné stolové víno nemôže chápať ako porovnávacie kritérium pre týchto 60 % zásob, pretože príslušný trh GfW nie je trh s bežným stolovým vínom, ale trh so surovým vínom vyššej kvality na výrobu šumivého vína. Nemecko takisto odkazuje na teóriu o zameniteľnosti dopytu, v ktorej sa zdôrazňuje, že s dvomi výrobkami sa neobchoduje na tom istom trhu, ak prvý nemožno nahradiť druhým, a to dokonca ani v prípade, že sa cena jedného z nich zmení. V predmetnom prípade osobitné požiadavky na mušt a surové víno určené na výrobu šumivého vína znemožňujú nahradiť ich muštom na výrobu bežného stolového vína alebo stolovým vínom, a to dokonca ani v tom prípade, že by sa ceny za stolové víno výrazne znížili. Zníženie ceny za stolové víno preto nebude mať vplyv na ceny muštu na výrobu šumivého vína, pretože ich vzájomne nie je možné zameniť.

(67) Podľa dovoznej štatistiky nemeckého vinohradníckeho združenia (Deutsche Weinbauverband) za roky 1998 – 2001, dovážané biele víno, ktoré je pre svoju vysokú kvalitu vhodné na výrobu šumivého vína, sa na trhu predávalo za cenu 0,38 EUR za liter, čo je podstatne vyššia cena ako cena 0,26 EUR za liter, ktorá sa požadovala za stolové víno. Nemecko vo svojom stanovisku konštatuje, že existujú dva rozdielne trhy, jeden pre bežné stolové víno a mušt na výrobu stolového vína a druhý pre surové víno vysokej kvality a mušt vysokej kvality na výrobu šumivého vína.

(68) Preto podľa Nemecka možno vyvodit' záver, že príslušný trh pre víno, ktoré sa neposlalo na destiláciu, je trh so surovým vínom vysokej kvality na výrobu šumivého vína, na ktorom je možné dosiahnuť oveľa vyššie ceny (0,38 EUR za liter), ako sú trhové ceny za bežné stolové víno (0,26 EUR za liter). Nemecko preto argumentuje, že cena zaplatená za mušt GfW bola v súlade s trhovou cenou na príslušnom trhu a zahŕňala bežnú ziskovú maržu.

(69) Okrem toho sa GfW plánovala zúčastniť na programoch EÚ v oblasti skladovania a destilácie (GfW vinohradníkom už predtým ponúkla takéto služby). V rámci programu v oblasti skladovania sa vyplátilo 0,06 EUR za liter za 20 % zásob, ktoré sa mali neskôr predat' ako surové víno na výrobu šumivého vína. V rámci programu v oblasti destilácie sa zaplatilo 0,50 EUR – 0,55 EUR za liter za 40 % zásob poslaných na destiláciu.

(70) Podľa názoru Nemecka bolo možné vytvorit' zisk z týchto činností, keď WAK poskytol pôžičku GfW. Na jednej strane GfW plánovala v decembri 1999 použiť 40 % zakúpeného muštu na preventívnu destiláciu s využitím ceny za destiláciu, ktorá bola podstatne vyššia ako nákupná cena (0,50 EUR – 0,55 EUR za liter). Na druhej strane sa predpokladalo, že výrobcovia šumivého vína zaplatia relatívne dobré ceny (medzi 0,36 EUR a 0,41 EUR za liter) za veľké množstvá homogénneho surového vína zaručenej kvality. Nemecko argumentuje, že GfW mohla dosiahnuť priemernú tržbu z predaja vo výške 0,44 EUR až 0,46 EUR za liter, čo je oveľa viac

ako priemerná cena 0,38 EUR za liter vyplatená vinohradníckym podnikom a obchodníkom s vínom.

(71) Tento plán sa odvíjal od týchto predpokladov cieľových cien:

	Objem	Cena za liter v EUR
Destilácia	40 %	0,50 – 0,55
Dotácia od EÚ za skladovanie vína/muštu (1 rok): 0,06 EUR za liter a následný predaj ako surového vína na výrobu šumivého vína	20 %	0,435
Predaj ako surového vína na výrobu šumivého vína	40 %	0,375

(72) Na základe týchto predpokladov sa očakávala predajná cena 0,44 až 0,46 EUR za liter.

(73) Z vyššie uvedenej prognózy predaja vyplýva tento výpočet zisku:

	Cena za liter v EUR
Nákupná cena a spracovanie	0,37 – 0,38
Príjem z predaja ako surového vína na výrobu šumivého vína, destilácie, dotácií na skladovanie	0,44 – 0,46
Očakávaný zisk	0,06 – 0,09

(74) Na základe celkového objemu 44 miliónov litrov sa očakával celkový zisk v rozmedzí od 2,64 milióna EUR do 3,96 milióna EUR.

(75) Nemecko ďalej poukazuje na to, že trhovú cenu za stolové víno, ktorú uvádza ako referenciu Európska komisia v počiatočnom rozhodnutí (0,26 EUR za liter), je najnižšou referenčnou cenou za stolové víno v novembri 1999. Úplnou referenčnou cenou za november 1999 je trhovú cenu za stolové víno od 0,26 EUR do 0,56 EUR za liter. Toto rozmedzie navyše platilo po celý rok 1999. V roku 2000 sa cenové rozmedzie pohybovalo od 0,20 EUR do 0,41 EUR za liter. Nemecko takisto zdôrazňuje, že 60 % muštu zakúpeného spoločnosťou GfW malo v priemere 81 stupňov Oechsle, čo je oveľa viac ako 44 stupňov, ktoré sa požadujú v prípade stolového vína, a táto skutočnosť sa samozrejme odrazila na cene, ktorú GfW zaplatila za tento mušt.

V.2. Prvok pomoci v čase podriadenia pohľadávok a zrušenia pohľadávok

(76) Podľa Nemecka sa po zostavení priebežného výpisu z účtu v novembri 2000 stanovilo, že spoločnosť GfW čelí platobnej neschopnosti. V tom čase dosahoval deficit

úctu GfW 6 miliónov EUR, čo sa potvrdilo aj pri zostavovaní ročnej účtovnej uzávierky za rok 2000. Dôvodom deficitu bol pokles hodnoty zásob, ktoré boli ešte stále vo vlastníctve GfW, po výraznom prepade trhových cien, čo znamenalo, že GfW by bola schopná predat' svoje zásoby za nižšiu cenu, ako sa pôvodne predpokladalo.

(77) Podľa informácií, ktoré poskytlo Nemecko k 31. októbru 2000, fond WAK stále mal voči spoločnosti GfW pohľadávky vo výške približne 10 miliónov EUR. Ako záruku mal fond WAK v rovnakom čase zabezpečené aktíva GfW v hodnote 5,7 milióna EUR. Na tie sa vzťahovala výhrada vlastníctva (jednoduchaj, rozšírenej alebo predĺženej) v prospech vinohradníckych podnikov a obchodníkov s vínom, čo by im podľa Nemecka v prípade platobnej neschopnosti dávalo prednosť. Podľa Nemecka by to znamenalo, že v prípade konkurzného konania by GfW musela najskôr uhradiť platby v prospech vinohradníckych podnikov a obchodníkov s vínom v hodnote približne 3,5 milióna EUR, a až potom by mohla vyplatiť ostatných veriteľov.

(78) S cieľom včas napraviť situáciu deficitu a predísť začatiu konkurzného konania v súlade s ustanoveniami § 64 GmbHG a.F. i. V. m. § 19 InsO bolo potrebné bezodkladne konať.

(79) Nemecko poukazuje na to, že WAK ako hlavný veriteľ so slabším postavením z pohľadu záruky mal podstatný záujem na tom, aby sa predišlo hroziacej platobnej neschopnosti. Preto sa fond snažil presvedčiť vinohradnícke podniky a obchodníkov s vínom, aby zrušili časť svojich pohľadávok, a takisto sa s GfW k 4. decembru 2000 dohodol na týchto krokoch:

— podriadenie pohľadávok v rovnakej výške, akú má deficit po tom, ako vinohradnícke podniky a obchodníci s vínom súhlasia so zrušením 90 % svojich zostávajúcich pohľadávok,

— len ak to bude nevyhnutné, zrušiť výšku pohľadávok, s podriadením ktorých súhlasili.

(80) Napriek úspešnému začiatku rokovaní s väčšinou vinohradníckych podnikov a obchodníkov s vínom, ktorí súhlasili so zrušením svojich pohľadávok, sa GfW nepodarilo túto iniciatívu dokončiť pre koordinovanú činnosť niektorých vinohradníckych podnikov a obchodníkov s vínom a ich právnikov. Svoje pohľadávky neboli ochotní zrušiť z dôvodu výhodného postavenia z pohľadu záruky, ktoré nadobudli vďaka svojej rozšírenej alebo predĺženej výhrade vlastníctva, a predložili sťažnosti. Týmito sťažnosťami sa zaoberal súd, ktorý navrhol

dohody o zmieri. Podľa dohôd o zmieri mala GfW vyplatiť 70 % zostávajúcich pohľadávok a 30 % sa malo zrušiť. Súd takisto rozhodol, že GfW mala znášať 80 % súdnych trov. Podobné dohody o zmieri navrhli aj ďalšie súdy. Vzhľadom na túto skutočnosť už viac GfW nemohla rátať s tým, že ostatné vinohradnícke podniky a obchodníci s vínom budú súhlasiť so zrušením 90 % ich zostávajúcich pohľadávok. Navyše viaceré vinohradnícke podniky a obchodníci s vínom v tej chvíli vyhlásili, že budú požadovať 100 % splatenie zostávajúcich 20 %. Skutočnosť, že 1 700 z 2 700 vinohradníckych podnikov a obchodníkov s vínom už uviedlo, že budú ochotní zrušiť časť svojich pohľadávok, však viac nebola podstatná, pretože v ustanoveniach § 305a nemeckého konkurzného práva sa uvádza, že mimosúdne vyrovnanie (*außergerichtliche Einigung*) s cieľom predísť konkurznému konaniu stráca platnosť, keď sa čo i len jeden veriteľ rozhodne pristúpiť k vymáhaniu po tom, ako sa začali rokovania o mimosúdnom vyrovnaní.

(81) Dňa 21. februára 2001 sa preto fond WAK a spoločnosť GfW dohodli, že fond pokryje deficit spoločnosti na rok 2000 tak, že zruší svoje pohľadávky v hodnote 5 005 441,60 EUR, že nebude účtovať žiadne úroky na zostávajúci dlh počas obdobia od 1. januára 2001 do 31. decembra 2001 a že pohľadávky vinárov a obchodníkov budú vyrovnané v plnej výške. Deficit GfW sa odstránil, konkurznému konaniu sa podarilo vyhnúť a GfW mohla ďalej obchodovať. Bola zaručená bezpečnosť nepodriadených pohľadávok Schodok spoločnosti GfW bol odstránený, konkurznému konaniu sa podarilo zabrániť a GfW mohla pokračovať v obchodnej činnosti.

(82) Záruka pre nepodriadené pohľadávky sa tak zaistila. Situácia deficitu spoločnosti GfW sa napravila, predišlo sa konkurznému konaniu a GfW mohla pokračovať vo svojej činnosti. Nemecko tvrdí, že podriadenie aj zrušenie pohľadávok boli v súlade s testom súkromného veriteľa.

(83) Je možné požadovať premietnutie časti pohľadávky, aby sa zvýšila suma, ktorá sa skutočne vráti⁽¹¹⁾. Súkromný veriteľ by konal tak, aby čo najviac minimalizoval svoje straty. Ak by pohľadávka nebola dostatočne krytá, dohodou o predĺžení lehoty splatnosti by sa zvýšila šanca na splatenie bez strát, keďže dlžník by mal možnosť prekonať krízu a zlepšiť svoju situáciu⁽¹²⁾. Súd prvého stupňa vo svojom rozsudku vo veci Komisia/HAMSA ruší predošlý postup Komisie, v rámci ktorého sa požadovalo, aby súkromní aj verejní veritelia získali rovnaký podiel zo zrušených pohľadávok v súvislosti s ich podielom na dlhu. Súd namiesto toho ustanovil, že súkromní veritelia sa môžu uplatniť aj vtedy, keď je vzťah v oblasti zrušených pohľadávok medzi rôznymi veriteľmi nesymetrický. Súd prvého stupňa namiesto toho ustanovil, že súkromní veritelia sa môžu uplatniť aj vtedy, keď je vzťah v oblasti zrušených pohľadávok

⁽¹¹⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 29. 4. 1999, Španielsko/Komisia, C-342/96, Zb. s. I-2459.

⁽¹²⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 22. 11. 2007, Španielsko/Lenzing, C 525/04, Zb. s. I-9947.

medzi rôznymi veriteľmi nesymetrický. Súd prvého stupňa konštatoval, že verejný veriteľ sa správa rovnako ako súkromný veriteľ, keď sa po rozsiahlom a racionálnom zvažovaní, koľko by toho mohol získať späť, aké je riziko v prípade likvidácie a aké sú možnosti ozdravenia podniku, rozhodne vzdať sa určitej časti svojich pohľadávok⁽¹³⁾. Nemecko napokon odkazuje na rozhodnutie Komisie vo veci Huta Cynku, keď sa Komisia rozhodla, že nemožno hovoriť o výhodách, a v dôsledku toho o štátnej pomoci, ak by reštrukturalizácia priniesla vyššie výnosy ako likvidácia⁽¹⁴⁾.

- (84) Na základe týchto faktov Nemecko argumentuje, že s prihliadnutím na postavenie WAK ako hlavného veriteľa a jeho slabšie postavenie z pohľadu záruky v porovnaní s vinohradníckymi podnikmi a obchodníkmi s vínom podriadenie aj zrušenie pohľadávok bolo v súlade s testom súkromného veriteľa a nepredstavuje štátnu pomoc. V konkurznom konaní by spoločnosť WAK stratila prinajmenšom rovnakú sumu, veľmi pravdepodobne však podstatne vyššiu sumu svojich zostávajúcich pohľadávok.
- (85) Len prostredníctvom toho, že sa predišlo platobnej neschopnosti GfW a splatili sa zostávajúce pohľadávky vinohradníckych podnikov a obchodníkov s vínom, WAK získal plne zabezpečené práva na zostávajúce zásoby a mohol si zabezpečiť vyššiu splátku svojich zostávajúcich pohľadávok, než by dokázal uskutočniť v prípade platobnej neschopnosti.
- (86) Z hľadiska *ex ante* bol podľa Nemecka postup fondu WAK správny najmä preto, že dokázal zabezpečiť vyššiu úhradu premenou svojej slabej pozície z pohľadu záruky na primárne záložné právo a zabránil hroziacej platobnej neschopnosti spoločnosti GfW. Nemecko tvrdí, že akákoľvek súkromná banka by v rovnakej situácii konala rovnako.
- (87) Podľa nemeckých orgánov by sa v rámci hodnotenia *ex ante* účtov GfW dospelo k odhadu, že ak by činnosť GfW pokračovala, WAK by bol schopný získať splátky vo výške 5 112 918,81 milióna EUR. Na druhej strane, keby bola spoločnosť GfW vstúpila do konkurzného konania, fond WAK by mohol realizovať platbu maximálne vo výške 2,4 milióna EUR. Rozdiel teda predstavuje minimálne 2,7 milióna EUR.
- (88) Potvrďuje to aj správa z 3. februára 2003, ktorú na žiadosť WAK vypracoval nezávislý audítor⁽¹⁵⁾ a ktorú

nemecké orgány poslali Komisii. V tejto správe sa dospelo k záveru, že pre WAK bolo hospodársky opodstatnené podriaďiť svoje pohľadávky, zrušiť časť svojich pohľadávok na vyššie uvedenú sumu a zrušiť budúce platby úrokov. Nemecko predložilo dôvody týchto záverov, ktoré znejú takto:

- Ak by WAK nepodriadil a nezrušil svoje pohľadávky a platby úrokov, GfW by musela požiadať o začatie konkurzného konania a GfW by sa musela zrušiť. Pohľadávky WAK by sa museli uhradiť z predaja zásob GfW.
- Ak by sa spoločnosť GfW zrušila, hodnota jej zásob by poklesla. Skutočné zisky z predaja zásob by mali len asi 50 % až 70 % účtovnej hodnoty. S prihliadnutím na záložné práva by tieto zisky mali hodnotu od 1,84 milióna EUR do 2,4 milióna EUR.
- Konkurzné konanie je nákladné.
- Nemecký konkurzný zákon (tzv. InsO) zabezpečuje právo na oddelenie výrobkov s výhradným právom; rozhoduje sa však o tom na základe voľby správcu konkurznej podstaty medzi plnením zmluvy a oddelením majetku (paragraf 103 InsO). Oddelenie majetku je možné len vtedy, ak správca konkurznej podstaty odmietne plnenie zmluvy, a v tom prípade môže veriteľ od zmluvy odstúpiť a požiadať o oddelenie majetku a má právo na kompenzáciu za neplnenie zmluvy. Splátky zálohy sa môžu kompenzovať. Na oplátku môže GfW žiadať o spätnú úhradu už uskutočnených platieb, ktoré sa môžu odpočítavať od kompenzácie za neplnenie zmluvy.
- Na druhej strane po tom, čo WAK podriadil časť svojich pohľadávok, pre GfW bolo z právneho hľadiska možné predísť konkurznému konaniu, a po tom, čo WAK zrušil časť svojich pohľadávok a úrokov, zostávajúce pohľadávky v jeho vlastníctve mali výšku 5,15 milióna EUR, o ktorých mohol predpokladať, že mu budú spätne vyplatené, keďže GfW bola schopná pokračovať vo svojej činnosti.
- Poukazuje sa aj na skutočnosť, že v prípade začatia konkurzného konania by splátky pôžičky vo výške 1 440 476,92 EUR zo strany GfW v prospech WAK za obdobie od 1. novembra do 31. decembra 2000 mohla GfW napadnúť v súlade s pravidlami konkurzného konania. V dôsledku takehoto napadnutia by WAK musel tieto prostriedky spoločnosti spätne vyplatiť.

⁽¹³⁾ Rozsudok Súdu prvého stupňa z 11. 7. 2002, HAMS/A/Komisia, T-152/99, Zb. s. II-3049.

⁽¹⁴⁾ Rozhodnutie Komisie z 25. 9. 2007 o štátnej pomoci C 32/06 (ex N 179/06) poskytnutej Poľskom spoločnosti Huta Cynku Miasieczko Śląskie SA, 2008/142/ES.

⁽¹⁵⁾ Wirtschaftsprüfungsgesellschaft Falk & Co. GmbH.

- (89) Nemecko zdôrazňuje, že podľa hodnotenia *ex post* mala možnosť podriadenia a zrušenia pohľadávok väčšiu hospodársku opodstatnenosť, keďže spätné vyplatenie za to, že by sa predišlo platobnej neschopnosti GfW, sa rovnalo 4 670 517,65 EUR, čo bola vyššia suma ako maximálne 2,4 milióna EUR, ktoré by sa získali v rámci konkurzného konania.
- (90) Nemecko napokon konštatuje, že vzhľadom na súlad podriadenia a zrušenia pohľadávok s testom súkromného veriteľa vinohradníckym podnikom a obchodníkom s vínom sa v čase podriadenia a zrušenia pohľadávok zo strany WAK neposkytla žiadna pomoc.

VI. POSÚDENIE POMOCI

VI.1. Spoločná organizácia trhu

- (91) Pred tým, ako nadobudlo účinnosť nariadenie Rady (ES) č. 479/2008 z 29. apríla 2008 o spoločnej organizácii trhu s vínom⁽¹⁶⁾, sa pestovanie a spracovanie viniča pokrývalo nariadením (ES) č. 1493/1999. V článku 71 nariadenia (ES) č. 1493/1999 sa uvádza, že články 87, 88 a 89 zmluvy (súčasné články 107, 108 a 109 ZFEÚ) sa vzťahujú na výrobu a obchod s výrobkami spadajúcimi pod toto nariadenie. Do 31. júla 2000 sa na pestovanie a spracovanie vína vzťahovalo nariadenie (EHS) č. 822/87. V článku 76 nariadenia (EHS) č. 822/87 sa uvádza, že články 92, 93 a 94 zmluvy (súčasné články 107, 108 a 109 ZFEÚ) sa vzťahujú na výrobu a obchod s výrobkami uvedenými v článku 1 tohto nariadenia. Predmetné opatrenia je preto potrebné preskúmať v kontexte pravidiel štátnej pomoci.

VI.2. Existencia štátnej pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ

- (92) Podľa článku 107 ods. 1 ZFEÚ pomoc poskytovaná v akejkoľvek forme členským štátom alebo zo štátnych prostriedkov, ktorá naruša hospodársku súťaž alebo hrozí narušením hospodárskej súťaže tým, že zvýhodňuje určitých podnikateľov alebo výrobu určitých druhov tovaru, je zakázaná, pokiaľ ovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi.
- (93) WAK je verejnoprávna korporácia a čiastočne sa financuje z prostriedkov federálneho štátu Porýnie-Falcko a čiastočne z parafiskálnych poplatkov. Opatrenie sa teda financovalo zo štátnych zdrojov.
- (94) Pomoc podniku ovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi tam, kde podnik pôsobí na trhu otvorenom

obchodu vo vnútri Únie⁽¹⁷⁾. S poľnohospodárskymi výrobkami sa vo vnútri Únie obchoduje intenzívne. Znamená to, že táto pomoc by mohla ovplyvňovať obchod medzi členskými štátmi⁽¹⁸⁾.

- (95) Súd rozhodol, že s cieľom určiť, či štátne opatrenie predstavuje pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, je takisto nevyhnutné ustanoviť, či podnik, ktorý je príjemcom pomoci, získal hospodársku výhodu, ktorú by za bežných trhových podmienok⁽¹⁹⁾ nezískal a/alebo či toto opatrenie umožnilo podniku vyhnúť sa znášaniu nákladov, ktoré by za bežných okolností musel uhradiť zo svojich vlastných finančných zdrojov⁽²⁰⁾. Tieto skutočnosti by boli dostatočné na preukázanie možného narušenia hospodárskej súťaže⁽²¹⁾.

VI.2.1. Existencia pomoci pre spoločnosť *Gesellschaft für Weinabsatz (GfW)*

VI.2.1.a. Poskytnutie pôžičky od WAK

- (96) WAK poskytol pôžičku vo výške 15 302 696,25 EUR na jeseň 1999. Spoločnosti GfW účtoval na obdobie poskytnutia pôžičky úrokovú sadzbu v rozmedzí 3,28 % až 5,25 %. Neúčtovala sa žiadna riziková prémie. Referenčná sadzba v Nemecku na toto obdobie sa pohybovala od 5,23 % do 6,33 %.
- (97) Nemecko súhlasí s názorom Komisie, že poskytnutie pôžičky sa neuskutočnilo podľa trhových podmienok. Ak by sa pôžička poskytla v súlade s trhovými podmienkami, musela by sa účtovať vyššia úroková sadzba a musela by sa pripočítať riziková prémie vzhľadom na obmedzenú zábezpeku, ktorú predstavovali záruky za pôžičku.

- (98) Možno konštatovať, že pôžička poskytnutá GfW obsahovala prvky štátnej pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, keďže spoločnosť GfW získala hospodársku výhodu, ktorú by inak za bežných trhových podmienok nenadobudla. Prvok pomoci sa vypočíta ako rozdiel medzi účtovanými úrokmi a referenčnou sadzbou plus príslušná riziková prémie.

(99) Možné posunutie pomoci právnym nástupcom

⁽¹⁷⁾ Pozri najmä rozsudok Súdneho dvora z 13. 7. 1988, Francúzsko/Komisia, C-102/87, Zb. s. I4067.

⁽¹⁸⁾ V roku 1999 predstavoval nemecký obchod s vínom v rámci Spoločenstva 10 364 600 litrov (dovoz) a 1 881 900 litrov (vývoz). Pre oblasť Porýnie-Falcko nie sú k dispozícii žiadne údaje. (Zdroj: Federálny štatistický úrad.)

⁽¹⁹⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 11. 7. 1996, SFEI a ďalší, C-39/94, Zb. s. I-3547, bod 60.

⁽²⁰⁾ Rozsudok Súdneho dvora zo 14. 2. 1990, Francúzsko/Komisia, C-301/87, Zb. s. I-307, bod 41.

⁽²¹⁾ Rozsudok Súdneho dvora zo 17. 9. 1980, Philip Morris/Komisia, C-730/79, Zb. s. 2671.

⁽¹⁶⁾ Ú. v. EÚ L 148, 6.6.2008, s. 1.

(100) Podľa Nemecka bola spoločnosť GfW k 1. júnu 2005 zlikvidovaná a zrušená. Všetky zostávajúce zásoby v rámci zostávajúcich oblastí činnosti sa predali. Všetky výnosy sa použili na vyplatenie fondu WAK. S nákupcom (súkromnou osobou) sa dohodlo, že suma v hodnote všetkých zostávajúcich zásob podľa inventárneho zoznamu z 31. decembra 2004 sa prevedie fondu WAK na konci roku 2005. Hodnota bude zodpovedať pôvodnej nákupnej hodnote vo výške 79 579,79 EUR. GfW bola vymazaná z obchodného registra v priebehu roku 2006 a neexistuje právny nástupca ani právnická osoba, od ktorej by sa mohla pomoc vymáhať. V súlade s ustálenou judikatúrou⁽²²⁾ nie je preto vrátenie pomoci podľa Nemecka možné.

(101) Keďže zostávajúce aktíva GfW sa predali, osoba, ktorá ich kúpila, by mohla využiť pomoc poskytnutú spoločnosťou GfW. Keďže však táto osoba zaplatila pôvodnú nákupnú cenu a trh sa v ostatných rokoch prepadol, je jasné, že cena, ktorú nákupca zaplatil, bola prinajmenšom na úrovni trhových cien. Preto Komisia usúdila, že na nákupcu zostávajúcich zásob GfW sa nepreniesla žiadna pomoc. Spoločnosť GfW medzitým prestala existovať, a preto nie je možné spätné vrátenie nijakej časti pomoci.

VI.2.1.b. Podriadenie a zrušenie pohľadávok WAK

(102) Podriadenie pohľadávok a zrušenie pohľadávok a úrokov sa financovalo z vlastných zdrojov fondu WAK a súvisiacou pôžičkou poskytnutou fondom WAK, a preto sa považujú za financované zo štátnych zdrojov.

(103) S cieľom určiť, či podriadenie pohľadávok a zrušenie pohľadávok a úrokov predstavuje štátnu pomoc pre GfW v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, je takisto nevyhnutné ustanoviť, či spoločnosť GfW získala hospodársku výhodu, ktorú by za bežných trhových podmienok nenaobdobla, a/alebo či toto opatrenie umožnilo spoločnosti GfW vyhnúť sa znášaniu nákladov, ktoré by za bežných okolností musela uhradiť zo svojich vlastných finančných zdrojov. Toto posúdenie sa musí vykonať na základe testu súkromného veriteľa. Testom súkromného veriteľa sa hodnotí, či súkromný veriteľ za tých istých trhových podmienok by konal alebo či konal rovnako ako verejný veriteľ.

(104) Podľa ustálenej judikatúry zrušenie časti pohľadávok sa môže vyžadovať s cieľom zvýšiť sumu, ktorá sa nakoniec spätne získa. Súkromný veriteľ by konal tak, aby čo najviac minimalizoval svoje straty⁽²³⁾. Ak by pohľadávka nebola dostatočne krytá, dohodou o predĺžení lehoty

splatnosti by sa zvýšila šanca na splatenie bez strát, keďže dlžník by mal možnosť prekonať krízu a zlepšiť svoju situáciu⁽²⁴⁾.

(105) Súd prvého stupňa vo svojom rozsudku vo veci Komisia/HAMSA⁽²⁵⁾ ruší predošlý postup Komisie, v rámci ktorého sa požadovalo, aby súkromní aj verejní veritelia získali rovnaký podiel zo zrušených pohľadávok v súvislosti s ich podielom na dlhu. Súd namiesto toho ustanovil, že súkromní veritelia sa môžu uplatniť aj vtedy, keď je vzťah v oblasti zrušených pohľadávok medzi rôznymi veriteľmi nesymetrický. V odsekoch 168 a 169 rozsudku sa uvádza:

„(168) Ak firma vo svetle značného zhoršenia svojej finančnej situácie navrhuje veriteľom dohodu alebo dohody týkajúce sa reštrukturalizácie dlhu s úmyslom nápravy takejto situácie alebo vyhnutia sa konkurzu, každý veriteľ by mal pri prijatí rozhodnutia na jednej strane zvážiť sumu ponúkanú v rámci navrhovanej dohody a na druhej strane – sumu, s ktorou ráta, že ju získa v dôsledku prípadnej likvidácie firmy. Na jeho voľbu má vplyv veľa faktorov, vrátane štatútu veriteľa ako držiteľa zabezpečeného, uprednostneného alebo normálneho nároku, charakteru a rozsahu všetkých zabezpečení, aké môžu mať, jeho hodnotenia šancí, aké má reštrukturalizovaná firma na opätovné získanie ziskovosti, a sumy, akú v prípade likvidácie firmy dostane. Ak sa napríklad ukazuje, že v prípade likvidácie firmy cena skutočného predaja jej aktív bude stačiť iba na pokrytie hypotekárnych úverov a uprednostnených nárokov, potom normálne nároky budú zvyčajne bezcenné. V takom prípade veriteľ, ktorý má normálne nároky, neprináša v skutočnosti žiadnu obeť, keď súhlasí s umorením väčšej časti svojich nárokov.“

(169) Z toho vyplýva, že ak nie sú známe faktory určujúce príslušnú hodnotu voľby ponúknutú veriteľom, samotnou skutočnosťou, že medzi sumami, ktoré veritelia odpísali, je očividný nepomer, sa nepreukazujú dôvody, ktoré ich viedli k prijatiu navrhovaného odpustenia dlhu.“

(106) Súd prvého stupňa okrem toho v rámci prípadu HAMSA⁽²⁶⁾ ustanovil, že verejný veriteľ koná ako súkromný veriteľ, ak sa rozhodne zrušiť určitý podiel svojich pohľadávok po tom, ako podrobne a na základe faktov zhodnotí, koľko by mohol vymôcť, riziko likvidácie a možnosť ozdravenia podniku. A napokon v rozhodnutí Komisie vo veci Huta Cynku⁽²⁷⁾, keď sa Komisia rozhodla, že nemožno hovoriť o výhodách, a v dôsledku toho o štátnej pomoci, ak by reštrukturalizácia priniesla vyššie výnosy ako likvidácia.

⁽²²⁾ Pozri poznámku pod čiarou č. 10.

⁽²³⁾ Pozri poznámku pod čiarou č. 11.

⁽²⁴⁾ Pozri poznámku pod čiarou č. 12.

⁽²⁵⁾ Pozri poznámku pod čiarou č. 13.

⁽²⁶⁾ Pozri poznámku pod čiarou č. 13.

⁽²⁷⁾ Pozri poznámku pod čiarou č. 14.

- (107) Vzhľadom na uvedenú judikatúru pri posudzovaní, či by súkromný veriteľ konal alebo či konal rovnako ako WAK, treba preskúmať možnosti, ktoré WAK mal pri zistení, že spoločnosti GfW hrozí platobná neschopnosť a aké by boli hospodárske dôsledky týchto možností. Po druhé je taktiež potrebné vypracovať rovnaké preskúmanie v súvislosti s vinohradníckymi podnikmi a obchodníkmi s vínom a následne posúdiť, či sa situácia, ktorej čelil WAK, môže porovnať a posúdiť na základe krokov vinohradníckych podnikov a obchodníkov s vínom.
- (108) Po tom, ako bolo fondu WAK oznámené, že spoločnosti GfW hrozí platobná neschopnosť, mal dve možnosti. Mohol povoliť začatie konkurzného konania alebo sa mohol pokúsiť mu predísť prostredníctvom uzatvorenia dohody s GfW, ktorá by umožnila GfW pokračovať v činnosti. Na základe informácií zaslaných Nemeckom, ktoré sú podložené správou z 3. februára 2003 vypracovanou nezávislým audítorm (pozri odôvodnenie 86), hospodárske dôsledky spojené s týmito dvomi rozhodnutiami by podľa Nemecka vyzerali takto. *Ex ante*, v prípade konkurzného konania by fond WAK mohol očakávať vrátenie najviac asi 2,4 milióna EUR zo svojich pohľadávok. V prípade, že fond WAK uzavrel so spoločnosťou GfW dohodu, že sa vzdáva časti svojich pohľadávok, a tým umožňuje spoločnosti GfW aj naďalej obchodovať, mohol by fond WAK *ex ante* očakávať, že sa mu z jeho pohľadávok vráti približne 5,1 milióna EUR. Rozdiel predstavuje 2,7 milióna EUR v prospech riešenia, keď spoločnosť GfW dostane možnosť vyhnúť sa konkurznému konaniu. To, či boli vinári a obchodníci s vínom ochotní spraviť to isté, malo len menší vplyv na výpočty návratnosti, ale výsledok porovnania týchto dvoch variantov to nezmenilo.
- (109) Odhad miery spätnej úhrady v prípade platobnej neschopnosti vo výške 2,4 milióna EUR uvedený v správe vychádza z predpokladu Nemecka, podľa ktorého pohľadávky vinohradníckych podnikov a obchodníkov s vínom vo výške 4,4 milióna EUR by sa museli splatiť ešte pred pohľadávkami WAK. Podľa Európskej komisie sa však v nemeckom konkurznom práve uvádza, že pred dlhom WAK by sa musel uhradiť len dlh voči vinohradníckym podnikom a obchodníkom s vínom s predĺženou výhradou vlastníctva. Ostatné dlhy by mali rovnaké postavenie ako dlh WAK. Podľa vlastných výpočtov Európskej komisie aj v prípade, že by pohľadávky WAK a vinohradníckych podnikov a obchodníkov s vínom mali rovnaké postavenie, by WAK v prípade platobnej neschopnosti mohol rátať s maximálnou spätnou úhradou 4,7 milióna EUR (na základe maximálnej celkovej spätnej úhrady vo výške 6,8 milióna EUR v prípade platobnej neschopnosti a na základe toho, že fondu WAK a vinohradníckym podnikom by sa spätne zaplatila pomerná suma k tomu, čo im bola spoločnosť dlžná – 10 miliónov EUR fondu WAK a 4,4 miliónov vinohradníckym podnikom a obchodníkom s vínom). Preto možno konštatovať, že z pohľadu *ex ante* by výhodnejšou možnosťou pre WAK bolo umožniť spoločnosti GfW, aby predišla platobnej neschopnosti.
- (110) Vinohradnícke podniky a obchodníci s vínom mali do činenia s veľmi odlišným výpočtom. Po prvé, 80 % platby za dodaný tovar im už bolo uhradených. Po druhé, na základe ponuky od GfW by získali len 10 % z 20 %, ktoré im bola spoločnosť stále dlžná. V konečnom dôsledku to znamenalo, že by získali len dodatočné 2 % z dohodnutej nákupnej ceny, ak by dohodu podpísali. Nepochybné by išlo o menšiu sumu, s akou by mohli rátať v prípade konkurzného konania, bez ohľadu na svoje postavenie z pohľadu záruky (jednoduchá, rozšírená alebo predĺžená výhrada vlastníctva). V priemere mohli rátať s uhradením 48 % svojich zostávajúcich pohľadávok (2,1 milióna EUR z celkových 4,4 milióna EUR, ktoré im spoločnosť bola dlžná). Preto nie je prekvapivé, že niektoré vinohradnícke podniky a obchodníci s vínom odmietli ponuku GfW. Po tretie, muselo byť zjavné, že WAK by vo svojom vlastnom záujme mal zrušiť časť svojich pohľadávok a predísť platobnej neschopnosti, aj keď tak vinohradnícke podniky a obchodníci s vínom neurobia, čo by opäť vinohradníckym podnikom a obchodníkom s vínom umožnilo dosiahnuť splatenie väčšieho podielu ich zostávajúcich pohľadávok než navrhovaných 10 %. Po štvrté, niektorí z nich už na GfW podali sťažnosť na súde a pravidlá súdu boli v ich prospech, t. j. ukladali spoločnosti GfW povinnosť uhradiť 80 % zostávajúcich pohľadávok.
- (111) Možno konštatovať, že napriek tomu, že vinohradnícke podniky a obchodníci s vínom a WAK boli všetci veriteľmi GfW, možnosti a výsledok týchto možností pre WAK a vinohradnícke podniky a obchodníkov s vínom boli do takej miery odlišné, že ich nemožno porovnávať. Skutočnosť, že vinohradnícke podniky a obchodníci s vínom sa rozhodli nezrušiť svoje pohľadávky, by nemala mať negatívnu váhu pri analýze toho, či WAK konal v súlade s testom súkromného veriteľa.
- (112) Po vzájomnom porovnaní možností fondu WAK Komisia konštatuje, že čiastočné podradenie a zrušenie pohľadávok zo 4. decembra 2000 a 21. februára 2001 v celkovej sume 5 005 441,60 EUR a zrušenie úrokov od 31. decembra 2000 bolo pre WAK najvýhodnejšou možnosťou, a preto vyhovuje testu súkromného veriteľa. Podriadenie a zrušenie pohľadávok predstavuje odloženie dlhu, ktoré je pre veriteľa oveľa výhodnejšie ako likvidácia. V súlade s ustálenou judikatúrou⁽²⁸⁾, verejný veriteľ porovná prospech spojený so získaním ponúkanej sumy v rámci reštrukturalizačného plánu a sumu, ktorú by mohol získať cestou prípadnej likvidácie firmy. Spoločnosť GfW tak nezískala žiadnu výhodu, ktorú by získala za bežných trhových podmienok, a preto spoločnosti

⁽²⁸⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 29. 4. 1999, Španielsko/Komisia, C-342/96, Zb. s. I-2459, bod 46; Rozsudok Súdneho dvora z 29. júna 1999, DMT, C-256/97, Zb. s. I-3913, bod 24; a rozsudok Súdu prvého stupňa z 11. júla 2002, HAMSÁ/Komisia, T-152/99, Zb. s. II-3049, bod 168.

GfW nebola poskytnutá žiadna štátna pomoc v dôsledku rozhodnutia WAK podriaadiť a zrušiť časť svojich pohľadávok.

- (113) Pri začatí konania sa vyslovila pochybnosť o tom, či WAK obmedzil podriaadenie a zrušenie pohľadávok na nevyhnutné minimum. Podľa stanoviska Nemecka sa však WAK zriekol takého podielu svojich pohľadávok, ktorý potreboval na pokrytie deficitu GfW za rok 2000, čo bolo nevyhnuté podľa nemeckého konkurzného práva (pozri odôvodnenie 25) s cieľom predísť konkurznému konaniu a umožniť GfW pokračovať v činnosti. V prvej zmluve (podpísanej 4. decembra 2000) medzi GfW a WAK, ktorej cieľom bolo predísť platobnej neschopnosti GfW, sa fond WAK so spoločnosťou GfW dohodol na podriaadení pohľadávok v rovnakej výške, akú má deficit GfW, po tom, ako vinohradnícke podniky a obchodníci s vínom schvália zrušenie 90 % ich zostávajúcich pohľadávok, a v prípade potreby na zrušení sumy pohľadávok, ktorých podriaadenie schválili (pozri odôvodnenia 79 a 80). Dôvodom zrušenia väčšej sumy, ako sa pôvodne očakávalo, bolo rozhodnutie vinohradníckych podnikov a obchodníkov s vínom nezrušiť žiadne svoje pohľadávky pre dôvody uvedené v odôvodnení 110, a to aj napriek snahám WAK a GfW, ktorí sa snažili vinohradnícke podniky a obchodníkov s vínom presvedčiť, aby poskytli svoj diel pomoci na to, aby sa predišlo platobnej neschopnosti GfW (pozri odôvodnenia 79 a 80 pripomienok Nemecka). Ako sa spomenulo v odôvodnení 108, rozhodnutie vinohradníckych podnikov a obchodníkov s vínom nezrušiť časť svojich zostávajúcich pohľadávok malo len obmedzený vplyv pri hospodárskom posudzovaní WAK a nezmenilo výsledky posudzovania – tzn., že hospodársky uprednostňovanou možnosťou WAK bolo umožniť GfW, aby sa vyhla konkurznému konaniu.

- (114) Komisia preto konštatuje, že čiastočné podriaadenie a zrušenie pohľadávok fondom WAK bolo pre WAK najvýhodnejšou možnosťou, a teda je v súlade so zásadou súkromného veriteľa, a preto sa nepovažuje za štátnu pomoc pre GfW v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.

VI.2.2. Existencia pomoci pre vinohradnícke podniky a obchodníkov s vínom

- (115) Pri začatí a následnom predĺžení konania vo veci formálneho zisťovania sa objavili otázky o možnej pomoci pre vinohradnícke podniky a obchodníkov s vínom. Po prvé, postavenie z pohľadu záruky, ktoré GfW udelila vinohradníckym podnikom a obchodníkom s vínom v čase nákupu, sa zdalo byť relatívne silné a vyjadřila sa pochybnosť, či udelené postavenie z pohľadu záruky

bolo skutočne v súlade s bežnými obchodnými postupmi. Po druhé, podľa odhadov bola cena zaplatená za zakúpený mušt vyššia ako trhová cena. Po tretie, vyskytli sa otázky týkajúce sa rozhodnutia vinohradníckych podnikov a obchodníkov s vínom nezrušiť žiadne svoje pohľadávky, keď GfW hrozila platobná neschopnosť, a takisto aj týkajúce sa rozhodnutia WAK podriaadiť a potom zrušiť časť svojich pohľadávok, aj napriek tomu, že vinohradnícke podniky a obchodníci s vínom sa rozhodli nezrušiť 90 % svojich zostávajúcich pohľadávok (20 % z hodnoty zásob).

VI.2.2.a. V čase nákupu muštu – udelenie postavenia z pohľadu záruky

- (116) Nemecko vo svojom stanovisku uisťuje, že poskytnutie jednoduchej, rozšírenej alebo predĺženej výhrady vlastníctva, ktorá sa udelila vinohradníckym podnikom a obchodníkom s vínom v súvislosti s predajom muštu, bolo v súlade s bežnými obchodnými postupmi. Znamená to, že aj napriek relatívne silnému postaveniu, ktoré takýmto spôsobom vinohradnícke podniky a obchodníci s vínom získali, a to najmä tí, ktorým bola udelené predĺžená výhrada vlastníctva, bolo toto postavenie v súlade s bežnými obchodnými postupmi a nebolo silnejšie ako postavenie, ktoré by získali v rámci dohôd so súkromným nákupcom.
- (117) Komisia odkazuje na odporúčania⁽²⁹⁾, ktoré registrujú nemecké orgány na ochranu hospodárskej súťaže (*Bundeskartellamt*) v súlade s § 22 Abs. 3 č. 2 zákona o ochrane pred narušovaním hospodárskej súťaže (*des Gesetzes gegen Wettbewerbsbeschränkungen*) od Federácie nemeckých vinárskych podnikov a maloobchodníkov s vínom so sídlom v Trieri, Federácie nemeckých obchodníkov s vínom so sídlom Mainzi a od Nemeckého združenia vinohradníkov so sídlom v Bonne (*Der Bundesverband der Deutschen Weinkellereien und des Weinfachhandels e.V., Trier, der Bundesverband der Deutschen Weinkommissionäre e.V., Mainz und der Deutsche Weinbauverband e.V., Bonn*)⁽³⁰⁾. Prvá verzia odporúčania bola zaregistrovaná v roku 1990 a súčasná verzia v roku 2005. Z týchto odporúčaní jasne vyplýva, že v prípadoch, keď sa plná nákupná cena nezaplatí v čase prevodu tovaru, predajca by si mal ponechať vlastnícke práva až do úplného vyplatenia tejto ceny. Postavenia z pohľadu záruky, ktoré sa udelili v predmetnom prípade vinohradníckym podnikom a obchodníkom s vínom, vykazujú rôzne stupne zábezpeky. Len tí, ktorí vlastnili predĺženú výhradu vlastníctva, mali svoju platbu plne zabezpečenú. Znamená to, že postavenie vinohradníckych podnikov a obchodníkov s vínom z pohľadu záruky nebolo

⁽²⁹⁾ http://www.doerr-weinkommission.de/fileadmin/user_upload/agb_doerr.pdf.

⁽³⁰⁾ http://www.bundeskartellamt.de/wDeutsch/download/pdf/Merkblaetter/Merkblaetter_deutsch/Konditionenempfehlungen0509.pdf.

v priemere také silné, ako sa naznačovalo vo vyššie spomenutých odporúčaní. Komisia preto vzhľadom na odporúčania a na skutočné udelené postavenie z pohľadu záruky prijíma uistenie Nemecka, že je bežným obchodným postupom udeľovať postavenie z pohľadu záruky tak, ako sa to v tomto prípade uskutočnilo v prospech vinohradníckych podnikov a obchodníkov s vínom, a že udelené postavenie z pohľadu záruky nebolo silnejšie než v rámci bežného zmluvného styku medzi dvomi súkromnými subjektmi, a preto nepredstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.

VI.2.2.b. V čase nákupu muštu – cena zaplatená za zakúpený mušt

- (118) Pri začatí konania sa uviedlo, že cena, ktorú GfW zaplatila za zakúpený mušt, bola vyššia ako tržová cena. Ako tržová cena sa použila cena za stolové víno a cena, ktorá sa uviedla ako referenčná cena, sa rovnala 0,26 EUR za liter. Nemecko vo svojom stanovisku zaslalo podstatné informácie o obchodnej stratégii GfW, z ktorej vyplýva, že trh s bežným stolovým vínom nie je príslušným trhom a že stratégia GfW mala tri časti. Prvá časť spočívala v nákupe muštu na výrobu stolového vína s cieľom zúčastniť sa na destilačnom programe EÚ (40 % zásob). Druhú časť predstavoval nákup muštu vysokej kvality s plánom predat' ho na trhu so surovým vínom vysokej kvality na výrobu šumivého vína (60 % zásob). Tretou časťou bola účasť na programe EÚ v oblasti skladovania s využitím 20 % zásob pred ich predajom na výrobu šumivého vína. Pri vykonávaní analýzy o tom, či dva výrobky patria do rovnakého trhu, Komisia využíva *Oznámenie Komisie o definícii relevantného trhu na účely práva hospodárskej súťaže Spoločenstva* ⁽³¹⁾. Podľa bodu 7 tohto oznámenia „relevantný trh výrobkov pozostáva zo všetkých výrobkov a/alebo služieb, ktoré sú považované za vzájomne zameniteľné alebo nahraditeľné z hľadiska spotrebiteľa, a to na základe ich vlastností, cien a zamýšľaného účelu použitia“.
- (119) Trh pre mušt zakúpený s cieľom využiť destilačný program EÚ je bez pochyb trhom s bežným stolovým vínom. Príslušnou cenou musí byť cena zaplatená za víno, ktoré sa pošle na destiláciu.
- (120) Ako všetky tradičné opatrenia na poľnohospodárskych trhoch, preventívna destilácia vína podľa článku 38 nariadenia (EHS) 822/87 má za hlavný cieľ odstrániť nadmerné zásobovanie z trhu s vínom, a preto cena za túto voliteľnú destiláciu musela byť dostatočne vysoká, aby podnietila výrobcov k posielaniu vína na destiláciu. Skutočnú ročnú cenu destilačného opatrenia vymedzila Rada ako 65 % tzv. orientačnej ceny.
- (121) Orientačnú cenu raz ročne stanovovala Rada a cena sa stanovila vyslovene tak, aby sa ňou podporil trh. Na

splnenie tohto zámeru sa samozrejme musela nastaviť na dostatočne vysokú úroveň. V nariadení Rady (ES) č. 1676/1999 z 19. júla 1999, ktorým sa stanovuje orientačná cena za víno na vínný rok 1999/2000 ⁽³²⁾, sa stanovili orientačné ceny pre rôzne kategórie vína. Cena pre kategóriu AII (biele stolové víno z odrôd viniča typu Sylvaner alebo Müller-Thurgau) sa stanovila na 82,81 EUR za hektoliter a pre kategóriu AIII (biele stolové víno z odrôd viniča typu Riesling) na 94,57 EUR za hektoliter. Podľa prílohy III k nariadeniu Komisie (ES) č. 1681/1999 z 26. júla 1999, ktorým sa stanovujú nákupné ceny, pomoc a niektoré ďalšie sumy uplatniteľné počas vínného roku 1999/2000 na intervencie vo vínnom sektore ⁽³³⁾, presná suma zaplatená za destiláciu závisela od stupňa alkoholu v doručenom víne, pretože cenu za preventívnu destiláciu (65 % z orientačnej ceny) Komisia v danom roku nevypočítala podľa hektolitru, ale podľa stupňa alkoholu na hektoliter.

- (122) Hlavnou úlohou Komisie v súvislosti s destiláciou vína bolo posúdiť skutočnú situáciu na trhu a stanoviť podľa nej množstvá, ktoré sa každý rok prijímú na preventívnu destiláciu v každom členskom štáte. Nariadenie Komisie (ES) č. 2367/1999 z 5. novembra 1999, ktorým sa zavádza preventívna destilácia podľa článku 38 nariadenia Rady (EHS) č. 822/87 na vinársky rok 1999/2000 ⁽³⁴⁾, prideliť na nemecký trh 148 000 hektolitrov na hospodársky rok 1999/2000. V nariadení Komisie (ES) č. 546/2000 zo 14. marca 2000, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 2367/1999, ktorým sa zavádza preventívna destilácia podľa článku 38 nariadenia Rady (EHS) č. 822/87 na vinársky rok 1999/2000 ⁽³⁵⁾, sa tento objem zvýšil na 468 000 hektolitrov. V nariadení č. 2367/1999, sa množstvo vína, ktoré sa posielalo na destiláciu, obmedzilo na 40 % výroby. Podľa záznamov Komisie nemeckí výrobcovia v rámci tohto programu vykonali destiláciu približne 400 000 hektolitrov.
- (123) Podľa Nemecka sa cena zaplatená za víno, ktoré sa poslalo na destiláciu, pohybovala medzi 0,50 – 0,55 EUR za liter. Po zohľadnení metódy výpočtu uvedenej vyššie Komisia usúdila, že cena, ktorú uvádza Nemecko, je realistická.
- (124) Komisia konštatuje, že v dôsledku intervencie EÚ na trhu v súvislosti s podstatným podielom vína sa vytvorili dva rozdielne trhy. V rámci prvého bola referenčnou cenou cena zaplatená za víno, ktoré sa poslalo na destiláciu, v tomto prípade 0,50 – 0,55 EUR na liter, a v rámci druhého bola referenčnou cenou tržová cena. Cena 0,26 EUR za liter uvedená v rozhodnutí o začatí konania sa preto nemôže považovať za príslušnú cenu za mušt zakúpený s cieľom poslať ho na destiláciu.

⁽³¹⁾ Ú. v. ES C 372, 9.12.1997, s. 5.

⁽³²⁾ Ú. v. ES L 199, 30.7.1999, s. 7.

⁽³³⁾ Ú. v. ES L 199, 30.7.1999, s. 15.

⁽³⁴⁾ Ú. v. ES L 283, 6.11.1999, s. 10.

⁽³⁵⁾ Ú. v. ES L 67, 15.3.2000, s. 7.

- (125) S cieľom ustanoviť príslušný trh pre mušt zakúpený s cieľom spracovať ho na surové víno na výrobu šumivého vína je najskôr potrebné rozhodnúť, či jestvovali dva odlišné vínne trhy a či mušt, ktorý kúpila GfW patrí, alebo nepatrí do rovnakého trhu ako stolové víno. Takisto bude potrebné rozhodnúť, či sa za víno vyššej kvality mohla dosiahnuť vyššia cena. Komisia vo svojich štatistikách vždy odkazuje na rôzne ceny v závislosti od kvality vína. Podľa odborníkov útvarov Komisie v oblasti vína cena za víno nie je pri každej dávke rovnaká a dostupné vínne štatistiky poskytujú len priemerné ceny za víno rôznej kvality. Skutočnú cenu ovplyvňuje niekoľko prvkov. Hlavnými prvkami sú kvalita, zrenie, reputácia, dopyt a stupeň alkoholu/stupne Oechsle. Stupňami Oechsle sa označuje zrelosť a cukornatosť hrozno-vých bobúľ. Je dôležitým prvkom, keďže určuje konečný prirodzený stupeň alkoholu vo víne. Podľa Deutsches Weininstitute (Nemecký vínný inštitút) si výroba sektu/šumivého vína vyžaduje vysoký stupeň alkoholu v surovom víne ⁽³⁶⁾.
- (126) Táto skutočnosť podporuje tvrdenie Nemecka, podľa ktorého stupeň Oechsle v mušte musí byť vyšší, ak konečným výrobkom má byť šumivé víno, než v prípade stolového vína, a že za mušt s vyšším stupňom Oechsle sa musela vyplatiť prémie. Komisia preto prijíma tvrdenie Nemecka, že jestvujú dva trhy a že cena za mušt na výrobu šumivého vína musela byť vyššia ako za mušt na výrobu stolového vína. Vzhľadom na tieto zistenia Komisia takisto súhlasí, že cenu, ktorú GfW zaplatila v čase nákupu, nemožno porovnávať s cenou za stolové víno vo výške 0,26 EUR za liter, ktorá sa použila pri začatí konania.
- (127) Nemecko ďalej poskytlo informácie o dosiahnuteľnej cene na príslušnom trhu, teda na trhu s muštom vysokej kvality na výrobu šumivého vína. Podľa týchto informácií sa na trhu so surovým vínom na výrobu šumivého vína základná cena za jeden liter muštu so 60 stupňami Oechsle rovnala 0,312 EUR za liter. Za každý dodatočný stupeň Oechsle (až maximálne po 80 stupňov Oechsle) sa zaplatilo 0,005 EUR za liter. Vinohradníckym podnikom a obchodníkom s vínom sa zaplatilo za ich mušt vysokej kvality, ktorý predstavoval 60 % zakúpeného muštu, v súlade s touto zásadou. Okrem toho, podľa dovoznej štatistiky nemeckého vinohradníckeho združenia (Deutsche Weinbauverband) za roky 1998 – 2001, ktorú zaslalo Nemecko, dovážané nebalené biele víno, ktoré je pre svoju vysokú kvalitu vhodné na výrobu šumivého vína, sa na trhu predávalo za cenu 0,38 EUR za liter.
- (128) Komisia je ochotná súhlasiť s tvrdeniami Nemecka o príslušnej trhovej cene vo výške približne 0,38 EUR za liter vzhľadom na informácie od vlastných odborníkov na víno o spôsobe určovania ceny za víno, na
- informácie od Deutsches Weininstitute uvedené vyššie a na výpočet ziskov v obchodnom pláne GfW.
- (129) V obchodnom pláne GfW, ktorý zaslalo Nemecko, sa uvádza, že v čase nákupu muštu spoločnosť GfW predpokladala, že na preventívnu destiláciu bude môcť poslať 40 % svojich zásob za cenu 0,50 EUR – 0,55 EUR za liter, že 60 % zásob predá za cenu 0,375 EUR za liter a v súvislosti s 20 % zásob predpokladala, že získa dodatočnú dotáciu EÚ na skladovanie vína za 0,06 EUR za liter a o rok neskôr ich predá za 0,375 EUR za liter. Celkovo spoločnosť predpokladala, že svoje zásoby predá za priemernú cenu 0,44 EUR až 0,46 EUR so ziskom od 0,06 až 0,09 EUR za liter. Vytvorila by tak celkový zisk vo výške od 2,64 milióna EUR do 3,96 milióna EUR.
- (130) V roku 1999 GfW poslala 40 % svojich zásob na preventívnu destiláciu, na ktorú získala cenu 0,50 EUR – 0,55 EUR za liter. Vzhľadom na pokles cien na trhu s vínom na konci roku 1999, ktorý GfW neočakávala, keďže predchádzajúci rok boli ceny vyššie, sa GfW v daný rok rozhodla svoje zostávajúce zásoby nepredať, ale skladovať ich a prediť v roku 2000, prípadne pokiaľ ceny na trhu budú aj naďalej nízke, využiť druhé kolo preventívnej destilácie. Toto rozhodnutie vychádzalo z predpokladu, že preventívna destilácia bude pokračovať. Avšak v nariadení (ES) č. 1493/1999 o spoločnej organizácii trhu s vínom sa preventívna destilácia zrušila. Namiesto nej sa zaviedla možnosť voliteľnej destilácie na zásobovanie trhu s konzumným alkoholom. Toto novo zavedené destilačné krízové opatrenie sa môže využiť len vo výnimočných prípadoch narušenia trhu. V odôvodnení 35 nariadenia (ES) č. 1493/1999 sa v súvislosti s odstránením destilačného systému tento systém vyslovene označuje za formu umelého odbytu pre nadprodukcii. Nové nariadenie nadobudlo účinnosť 31. júla 2000.
- (131) Pre GfW to znamenalo, že destilačné opatrenia vo vínom roku 2000/2001 boli oveľa menej výhodné ako v predchádzajúcich rokoch. V prípade destilácie na zabezpečenie dodávok pre trh s konzumným alkoholom bolo možné dosiahnuť len približne polovicu pôvodnej ceny, t. j. 0,50 EUR – 0,55 EUR za liter.
- (132) Nemecko zastáva názor, že tento vývoj nebolo možné predpokladať v čase, keď sa GfW rozhodla víno uskladniť. Komisia sa naproti tomu domnieva, že tento vývoj v skutočnosti bolo možné predvídať. Nová spoločná organizácia trhu s vínom bola vyslovene zostavená tak, aby sa odstránil destilačný systém. Preto malo byť pre GfW jasné v čase, keď sa rozhodla pre druhé kolo destilácie, že destilačné opatrenia v druhej polovici roku 2000 a ďalších rokoch nebudú predstavovať žiadnu kompenzáciu klesajúcich cien na trhu s vínom.

⁽³⁶⁾ http://www.deutscheweine.de/jcc/Internet-EN/nav/0f2/0f207d71-9ffe-401e-76cd-461d7937aee2&sel_uCon=02a235d6-994d-7017-288b-5952196117f5&uTem=0e3307d7-19ff-e401-e76c-d461d7937aee.

(133) Avšak tvrdenia o tom, či GfW mala, alebo nemala vedieť o zmenách vyplývajúcich z nariadenia nie sú relevantné. V obchodnom pláne v čase nákupu, podľa ktorého sa posudzuje konanie GfW ako súkromného investora, sa rátalo len s prvým kolom preventívnej destilácie, ktoré sa uskutočnila a na ktoré GfW získala cenu 0,50 EUR – 0,55 EUR za liter. Nebola v ňom zmienka o druhom kole preventívnej destilácie, a preto očakávaný zisk z takejto destilácie nebol započítaný do celkového výpočtu ziskov v čase nákupu. Nebolo uvedené v obchodnom pláne, a tak rozhodnutie GfW využiť druhé kolo destilácie po poklese trhovej ceny bolo zlým rozhodnutím, nemožno ho považovať za štátnu pomoc vinohradníckym podnikom a obchodníkom s vínom v čase nákupu.

(134) Na základe uvedených skutočností Komisia konštatuje, že GfW zaplatila za mušt zakúpený na jeseň 1999 trhovú cenu, a teda sa neposkytla žiadna štátna pomoc pre vinohradnícke podniky a obchodníkov s vínom v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.

VI.2.2.c. V čase podriadenia a zrušenia pohľadávok fondom WAK

(135) V odôvodnení 119 sa konštatovalo, že fond WAK podriadil a zrušil svojej pohľadávky výlučne vo vlastnom záujme a v súlade s testom súkromného veriteľa, a teda že nemožno hovoriť o štátnej pomoci pre GfW. Skutočnosť, že rozhodnutie fondu WAK bolo prospešné pre vinohradnícke podniky a obchodníkov s vínom, nie je podstatná, keďže nešlo o zámer, ale len o dôsledok konania WAK, ktorý sa snažil maximalizovať čo najväčšiu spätnú úhradu vlastných prostriedkov.

(136) Komisia usudzuje, že podriadením a zrušením svojich pohľadávok fond WAK neposkytol vinohradníckym podnikom a obchodníkom s vínom žiadnu štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.

VI.3. Kvalifikovanie pomoci ako protiprávna pomoc

(137) Keďže prvok pomoci v rámci pôžičky, ktorú WAK poskytol spoločnosti GfW, sa poskytol a vyplatil bez predbežného oznámenia Komisii, považuje sa za protiprávny v zmysle článku 1 písm. f) nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovania článku 93 Zmluvy o ES ⁽³⁷⁾.

VI.4. Výnimky podľa článku 107 zmluvy v súvislosti s pôžičkou pre GfW

(138) Musí sa preto preskúmať, či sa uplatňuje niektorá z výnimiek zo zákazu poskytovania štátnej pomoci podľa článku 107 ods. 1 ZFEÚ.

(139) Z pohľadu súčasných údajov sa výnimky uvedené v článku 107 ods. 2 a 3 písm. a), b) a d) neuplatňujú, keďže predmetná pomoc nie je:

— pomoc na podporu hospodárskeho rozvoja oblastí s mimoriadne nízkou životnou úrovňou alebo s mimoriadne vysokou nezamestnanosťou,

— pomoc na podporu vykonávania dôležitého projektu spoločného európskeho záujmu alebo na nápravu vážnej poruchy fungovania v hospodárstve členského štátu,

— pomoc na podporu kultúry a zachovania kultúrneho dedičstva, ak takáto pomoc neovplyvňuje podmienky obchodovania a hospodárskej súťaže v Únii v rozsahu, ktorý odporuje spoločným záujmom.

(140) Článok 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ teda predstavuje jedinú výnimku, ktorá by sa mohla uplatniť.

(141) V čase poskytnutia pomoci sa pomoc prvotným výrobcom hodnotila priamo podľa článku 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ. V súlade s bežnými postupmi v tom čase sa za zlučiteľnú s vnútorným trhom mohli za dodržania určitých kritérií považovať pomoc na pokrytie investičných nákladov, úver, odvetvie živočíšnej výroby, výrobné organizácie, reklama a propagácia, kompenzácia za škody spôsobené chorobami, poisťné prémie a technická pomoc. Žiadna z vymenovaných foriem zlučiteľnej pomoci sa však nemôže použiť na udelenie výnimky predmetnej pomoci.

(142) Okrem toho Komisia s cieľom nevynechať žiadnu nepreskúmanú oblasť zisťovala, či v predmetnom prípade nebolo možné uplatniť usmernenia štátnej pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu podnikov v ťažkostiach. Prvou podmienkou, ktorú musí podnik splniť, ak chce využiť pomoc na záchranu alebo reštrukturalizáciu, je to, že sa musí považovať za podnik v ťažkostiach v zmysle usmernení o štátnej pomoci v oblasti záchranu a reštrukturalizácie podnikov v ťažkostiach ⁽³⁸⁾. Informácie, ktoré má Komisia k dispozícii, sa nezmiňujú o tom, že podnik bol v ťažkostiach v zmysle spomenutých usmernení v čase, keď mu bola udelená pomoc. Spoločnosť GfW sa do ťažkostí dostala až o rok na to, v dôsledku prepadu trhu.

⁽³⁷⁾ Ú. v. ES L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁽³⁸⁾ Ú. v. ES C 288, 9.10.1999, s. 2.

(143) V každom prípade Komisia poznamenáva, že dotknutý členský štát je povinný splniť si svoju povinnosť spolupráce s Komisiou a poskytnúť jej všetky požadované údaje, aby mala Komisia možnosť overiť, či sú podmienky výnimky, o ktorú členský štát žiada, splnené⁽³⁹⁾. V tomto prípade Nemecko nepodalo dostatočné informácie umožňujúce Komisii posúdiť údaje z hľadiska týchto usmernení, nemecké orgány neposkytli ani dostatočnú dokumentáciu, ktorá by Komisii umožnila posúdiť túto pomoc z hľadiska iných foriem zlučiteľnej pomoci uvedených v bode 126, a to i napriek informáciám poskytnutým Komisiou v bode 44 rozhodnutia o začatí vyšetrovacieho postupu.

(144) Preto sa opatrenia pomoci, ktorých právoplatnosť sa musí hodnotiť priamo podľa článku 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ, musia hodnotiť veľmi restriktívne. Musí sa jednoznačne preukázať, že pozitívne účinky opatrenia pomoci prevyšujú škodlivé účinky, ktoré by pomoc mohla mať na hospodársku súťaž a správne fungovanie vnútorného trhu. Jednostranné opatrenia štátnej pomoci, ktoré sú zamerané len na zlepšenie finančnej situácie výrobcov, ale ktoré žiadnym spôsobom neprispievajú k rozvoju odvetvia, nespĺňajú tieto kritériá, a preto sa považujú za prevádzkovú pomoc, ktorá je nezlučiteľná s vnútorným trhom.

(145) Pre vymenované dôvody pomoc poskytnutá spoločnosti GfW ako prvok pôžičky nie je v súlade so žiadnou možnou výnimkou podľa článku 107 ods. 3. Predstavuje preto pomoc, ktorá je nezlučiteľná s vnútorným trhom.

(146) Nijaké ďalšie výnimky podľa článku 107 ods. 3 ZFEÚ sa neuplatňujú.

VII. ZÁVER

(147) Pre vymenované dôvody Komisia usudzuje, že pôžička poskytnutá spoločnosti GfW sa nemôže považovať za zlučiteľnú s vnútorným trhom. Komisia takisto usudzuje, že Nemecko vykonal toto opatrenie protiprávne.

(148) Pre vymenované dôvody Komisia usudzuje, že následné podriadenie pohľadávok a zrušenie pohľadávok a budúcich úrokov nepredstavuje štátnu pomoc v prospech GfW ani v prospech vinohradníckych podnikov a obchodníkov s vínom.

(149) Pre vymenované dôvody Komisia usudzuje, že nákup muštu sa vykonal za trhovú cenu a bol v súlade s bežnými obchodnými postupmi, a preto nepredstavuje štátnu pomoc v prospech vinohradníckych podnikov a obchodníkov s vínom.

(150) Ak sa zistilo protiprávne poskytnutie štátnej pomoci, ktoré je nezlučiteľné s vnútorným trhom, prirodzeným dôsledkom je, že takáto pomoc by sa v rámci možnosti mala späťne získať s cieľom obnoviť konkurenčné postavenie, ktoré jestvovalo pred poskytnutím pomoci.

(151) Keďže nejestvuje právny nástupca GfW, spätné získanie pomoci nie je možné v súlade s ustálenou judikatúrou⁽⁴⁰⁾,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Štátna pomoc vo výške rozdielu medzi úrokovou sadzbou účtovanou na pôžičku spoločnosti GfW a trhovou úrokovou sadzbou, plus riziková prémie, ktorá sa mala na túto pôžičku účtovať, ktorú protiprávne poskytlo Nemecko v rozpore s článkom 108 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie v prospech *Gesellschaft für Weinabsatz Pfalz GmbH*, je nezlučiteľná s vnútorným trhom.

Článok 2

Podriadenie a zrušenie pohľadávok fondom WAK nepredstavuje pomoc pre GfW ani vinohradnícke podniky a obchodníkov s vínom v zmysle článku 107 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

Článok 3

Nákup muštu v roku 1999 spoločnosťou GfW nepredstavuje pomoc pre vinohradnícke podniky a obchodníkov s vínom v zmysle článku 107 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

Článok 4

Nemecko nemusí späťne získať pomoc uvedenú v článku 1 od príjemcu pomoci, keďže príjemca je platobne neschopný a zrušený a vymazaný z obchodného registra a nejestvuje žiadny právny nástupca.

Článok 5

Toto rozhodnutie je adresované Spolkovej republike Nemecko.

V Bruseli 29. júna 2011

Za Komisiu
Dacian CIOLOȘ
člen Komisie

⁽³⁹⁾ Rozsudok Súdu prvého stupňa z 15. 6. 2005, Regione autonoma della Sardegna/Komisia, T-171/02, Zb. s. II-2123, bod 129.

⁽⁴⁰⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 2. 7. 2002, Komisia/Španielsko (Magesa), C 499/99, Zb. s. I-6031.